СУБОТА, 18 БЕРЕЗНЯ 2006 РОКУ ■ № 50 (3800)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

■ АКТУАЛЬНІ РОЗДУМИ

Редакція газети звернулася до знаних діячів країни з проханням порозмірковувати на тему: політика і моральність. Одним з перших відгукнувся Голова Верховної Ради України Володимир Литвин.

Моральна політика як нова цінність української демократії

Проблема моральної політики, або взаємодії політики і моралі, належить до категорії вічних питань, що визначають суспільну самоорганізацію. Оптимальне співвідношення політики і моралі на різних етапах розвитку суспільно-політичного життя було, є і буде предметом наукових досліджень — істориків та філософів, політологів і соціологів, психологів і політтехнологів. А ще більший інтерес до етичної політики мають ті громадяни, члени соціуму, на кого спрямована дія політичних структур, хто на собі, у своєму повсякденному житті відчуває наслідки наявності чи відсутності моралі в політиці.

(Закінчення на 2—3-й стор.).

■ У НОМЕР

Університети — творці економіки знань

Сьогодні Голова Верховної Ради України Володимир Литвин планує взяти участь у святкуванні 75-річчя Запорізького національного університету. Програмою робочої поїздки глави парламенту до Запорізької області також передбачаються виступи В. Литвина у прямому телеефірі студії ТВ-5, на обласному телебаченні та телекомпанії «Алекс».

У найближчі 20 років Європа нам «не світить»

Європарламент закликав Єврокомісію внести до кінця 2006 року пропозицію про остаточні кордони ЄС. Зокрема, парламентарії закликали виконавчий орган ЄС до грудня приблизно визначити принципи, згідно з якими ЄС надалі прийматиме нових членів. Раніше єврокомісар Гюнтер Ферхойген заявив, що в найближчі 20 років країн колишнього СРСР не буде в єдиній Європі. У резолюції також йдеться, що країнам, які ЄС не може прийняти, можна запропонувати «близькі багатосторонні відносини з ЄС», **повідомляє «ЛігаБізнесІнформ».**

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

БЮК — не БЮТ, Воробей — не Горобець

Ранкове засідання 17 березня

Програма Президента України Віктора Ющенка про проведення демократичних виборів має своє втілення. Такий основний висновок зробив Ігор Юхновський, доповідаючи інформацію тимчасової спеціальної комісії з питань моніторингу виборчого законодавства. Старійшина депутатського корпусу нагадав у своєму виступі про очевидні проблеми нинішніх парламентських перегонів, зокрема, про формування дільничних комісій, труднощі зі складанням списків, оплату праці членів виборчкомів.

(Закінчення на 6-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку: Володимир Майстришин, Олег Зарубінський.

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ :

■ Народні депутати України працюватимуть у своїх виборчих округах.

■ 26 березня відбудуться вибори.

■ Згідно з рішенням Бабушкінського райсуду Дніпропетровський місцевий «9» канал не працюватиме в ефірі до кінця виборів.

■ Громадяни, котрі допоможуть МВС України знайти підпільні друкарні, які незаконно виготовляють агітматеріали, можуть сподіватися на грошові винагороди.

Чи перенесуть Банкову у промзону?

Так званий сіті-центр міг би постати на Рибальському півострові. Сюди, за задумом громадської організації «Київська ландшафтна ініціатива», перенесуть максимум ділової інфраструктури столиці. Навіть міську адміністрацію. А природні ландшафти збираються доповнити штучними. Приміром, щось на зразок висячих садів.

У Верхній та Нижній Теличках, районі промзони, заплановано центр державного управління, зокрема й секретаріат Президента. Третій проект — ландшафтна реконструкція дніпровської набережної на відрізку від Поштової площі до станції метро «Дніпро». Розробники пропонують нинішню автомагістраль завести під землю, а зверху розмістити зони відпочинку й розваг. При цьому з Печерських пагорбів до Дніпра мають проходити канатні дороги, і кияни, і гості столиці зможуть легко долати відстань. Четвертий проект у цьому ланцюгу видається найекологічнішим. На так звані легені Києва пропонують перетворити зону Совських ставків.

Залишилося лише втілити красиву мрію в життя.

На знімку: такий вигляд матиме промзона після перетворення на Центр державного управління.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ НОВИНИ

Винайдено вітчизняну вакцину проти пташиного грипу

У Харківському національному науковому центрі (Інститут експериментальної і клінічної ветеринарної медицини) розроблено український варіант вакцини проти патогенного вірусу пташиного грипу. За словами керівника центру Бориса Стегнія, фахівці установи вже за тиждень готові розпочати випробування нового препарату, який має назву «АвіФлувак». У Криму птахам робитимуть ін'єкції вакцини, а згодом щеплених особин заражатимуть вірусом грипу штаму H5N1. Якщо випадків захворювання або побічних ефектів не виявлять, препарат буде запущено в серійне виробництво.

(Продовження теми на 9-й стор.)

Кордон розблоковано

Станом на 7-му годину ранку 17 березня через пункт пропуску україно-молдавського кордону Кучургани у Придністров'ї проїхало 12 вантажних автомобілів, через пункт пропуску Платонове — 5 і через Слов'яносербку — 5. У напрямку Тирасполя пішли автомобілі з українськими, німецькими, молдавськими і російськими номерами, які з 3 березня були заблоковані придністровською стороною.

На залізничній станції Кучургани Одеської залізниці блокада ще зберігається. Вагони з вантажами для Придністров'я стоять без руху. Водночас через україно-молдавський кордон в напрямку України, як і раніше, дозволено в'їзд тільки тих вантажних автомобілів, у супровідних документах яких є позначка молдавської сторони про проходження митного огляду і реєстрації, **повідомляє наш власний кореспондент в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Вода прибула

Через танення снігу і льоду на річках піднявся рівень ґрунтових вод у трьох районах Миколаївської області. У Первомайському районі внаслідок підйому на 59 см рівня води в річці Чорний Ташлик вода вийшла на дамбу і підтопила переливний бетонний міст між селами Тарасівка й Лозоватка. Сьогодні висота води над поверхнею моста становить 10—15 см, проїзд автотранспорту тимчасово заборонено. У селі Червоне Поле Миколаївського району вже підтопило підвальні приміщення в 17 житлових будинках. У селі Шевченкове Жовтневого району водою залито 17 приватних підвалів і 14 колодязів. Причини підтоплення — непрацюючі дренажні системи, **повідомляє наш власний кореспондент у Миколаївській області Олена ІВАШКО.**

Водії проти упередженості

Учора 57 українських мікроавтобусів на дві години заблокували українсько-угорський кордон. Причина акції протесту, за словами українських водіїв, — упереджене ставлення угорських прикордонників. Водії вважають надуманими причини, через які їх не пустили до Угорщини. Таке ставлення демонструється завжди, заявляють вони, щодо машин, які постійно їздять до Західної Європи і балканських країн із вантажем для тамтешніх українських заробітчан, **повідомляє «5-й канал».**

КОРОТКО

■ У Криму чиновник райдержадміністрації отримав 15 тис. дол. хабара від голови сільради за підписання проекту забудови вулиці.

■ На суддю Рівненського районного суду Віктора Лопацького вчинено збройний замах.

■ На Львівщині згорів Пустомитівський райвідділ міліції та пошкоджено приміщення райвідділу СБУ.

■ Після ремонту відновлено виробництво електроенергії на третьому блоці Рівненської АЕС.

■ У селі Ялта Донецької області тривають роботи з ліквідації підтоплення 200 садиб.

Перший заступник Голови Верховної Ради України Адам МАРТИНЮК: «За чотири роки діяльності Верховна Рада прийняла 2,4 тисячі законів. Головна заслуга парламенту: ми внесли зміни європейського зразка в Конституцію, прийняли нарешті Регламент Верховної Ради»

МОРАЛЬНА ПОЛІТИКА ЯК НОВА ЦІННІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТІЇ

Не так політика псує характери, як характери політику.

Леся УКРАЇНКА.

Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України, академік НАН України

(Початок на 1-й стор.).

Ця проблема не втрачає своєї актуальності протягом усіх півтора десятка років існування Української держави. Вона загострюється, що природно й закономірно, у ті періоди, коли політика настійно стукає у двері до кожного. Це час глибоких суспільних перетворень або й потрясінь: виборів, референдумів, створення нових органів влади, внесення змін до Конституції, здійснення політичної або адміністративно-територіальної реформ тощо.

Брак цивілізованості у подібних процесах, які відбуваються в сучасній Україні, формує у громадян негативну, до стійкого несприйняття, реакцію на все, пов'язане з політикою. Це ненормальний стан суспільства, коли майже всі більш-менш помітні явища, що цікавлять чи хвилюють людей, одразу набувають вкрай політизованого характеру. Кожний інцидент, афера, злочин, аварія і навіть стихійне лихо, як правило, пов'язуються в людських уявленнях з державою, органами управління, політиками або політичними силами, обростаючи сакраментальними питаннями: хто за цим стоїть, кому це вигідно?

Підходячи до оцінки таких подій та явищ з традиційним мірилом народної мудрості і моралі, суспільний загал класифікує публічних політиків та державних діячів за ознаками добрих і злих, порядних і непорядних, народних і антинародних. У такому поділі практично немає напівтонів, спроможних якщо не приховати, то хоча б пом'якшити, згладити чиюсь моральну недолугість. Усе гранично чітко і кристалізовано; народ уміє розпізнавати негідників і віддавати належне кращим.

Але очевидно й інше — недостатність того таки політичного досвіду, невиробленість механізмів, які унеможливлювали б перебування у політичній еліті людей аморальних, кон'юнктурних, з розмитими критеріями добра і зла. Як досягти максимально можливої адекватності народного волевиявлення, об'єктивної, точної і безпомилкової політичної селекції, що відсівала б такий баласт, гарантувала від засмічення вітчизняного політикуму? Цього можна і треба навчитися.

Як здається, для досягнення в українському суспільстві гармонії і взаємодії між політикою та мораллю важливо з'ясувати коло таких тем:

— причини, що зумовили розрив між політикою і мораллю, утвердження в суспільній свідомості стереотипу: «політика — брудна справа»;

— аналіз усталених форм взаємодії практично-політичної діяльності людей із загальнолюдською мораллю, єдність яких забезпечує гуманістичне регулювання співвідношення цілей та засобів у політиці;

— прогноз: чи стане українська політика моральною;

— власне прагматичні аспекти цієї проблеми: ставлення людей до політикуму, сподівання на позитивні зміни у цій царині напередодні непростих подій — парламентських виборів, формування виконавчої влади на нових засадах, оновлення депутатського корпусу тощо.

Між політикою і мораллю існує діалектичний взаємозв'язок, це аксіома. Політика і мораль взаємодіють як форми суспільної свідомості й практики. Моральні поняття — добро, справедливість, чесність, порядність — завжди, в усі часи, характеризують політичну діяльність влади, держави, партій, політиків. Коли етичні поняття наповнюють повсякденне життя людей, відіграють у ньому реальну роль, суспільство або підтримує, морально санкціонує і стимулює політичну діяльність, або ж засуджує, блокує, зупиняє протиморальні рішення, дії та вчинки влади.

Політика, не підкріплена моральністю, приречена на поразку. Безчесна, цинічна особистість, для якої егоїстичні інтереси понад усе — тимчасовий персонаж на політичній сцені. Термін його перебування там обмежують, скорочують до мінімуму саме моральні засади суспільства. А в нерозвинених демократіях, навпаки, немає навіть механізму позбавлення депутатських повноважень тих, хто дискредитував себе аморальними діями.

Тільки політик, який справді виражає соціальні сподівання людей, керується ними і прагне послідовно втілювати їх у життя, отримує тверду, щиру і тривалу підтримку громадськості. А моральність кожного представника політикуму визначає етичність всієї влади і, опосередковано, суспільства.

Проблема співвідношення політики і моралі є однією з центральних у політичній та етичній теоріях. Вона була сформульована ще у філософсько-політичних трактатах давньогрецьких мислителів, які вже тоді виявили й окреслили її складність, неоднозначність та багатогранність.

Віками людство йшло до вироблення ефективних механізмів взаємодії моралі і політики. У тій самій Греції, в афінському музеї древньої Агори — народних зборів — можна побачити прообраз нашої системи «Рада». Це винайдений стародавніми греками хитромудрий кам'яний пристрій з безліччю чарунок і спеціальними чорними та білими фішками для голосування. Саме цей експонат, що дійшов з глибини часу, незримою ниткою єднає давню колиску демократії з сучасними демократичними суспільствами. Нагадуючи, крім усього іншого, про життєздатність і пріоритетність демократичних, моральних традицій, які мають важити не менше, ніж правові приписи.

Які ж морально-політичні настанови дісталися нам у спадок від давньогрецьких мислителів?

Геракліт, викладаючи свою етико-політичну доктрину, вважав неприпустимою тиранію, палко обстоював додержання законів, за які народ, згідно з його настановою, мав боротися, мов за свої стіни.

З позицій демократії витлумачував сутність політичного життя і політичної етики Демокріт. Він вважав, що підкорення окремої людини інтересам держави — її моральний обов'язок, у цьому сутність суспільної справедливості. Джерело ж моралі — в душі людини, імпульси якої мають контролюватися розумом. За Демокрітом, правитель, який володарює над іншими, повинен насамперед навчитися володарювати над самим собою.

Арістотель і Платон взагалі ототожнювали політику і мораль: людина живе заради держави, а не держава заради людини. Окремий індивід як носій моральних і політичних якостей «розчиняється у всезагальному», тобто у державі. Платон вважав ідеальною, досконалою таку державу, що є втіленням людських моральних чеснот — справедливості, мужності, чесності. Політика, на його думку, є наукою про те, як на основі знання про людину зробити її суспільно корисним громадянином. Арістотель, окрім цього, вважав, що моральні якості людини не є вродженими, вони виробляються практичними діями. Людина в політиці має певну моральну мотивацію і свободу політичної поведінки.

Середньовіччя та ранній Новий час дали зразки іншого трактування проблеми моралі і політики.

«Мета виправдовує засоби» — це висловлювання італійського політичного ідеолога Н. Макіавеллі на цілі століття стало маніфестом політичного аморалізму. Доводячи принципову розбіжність політичного і морального світів, він виходив з того, що у політиці домінує суспільна доцільність, а в моральному світі — етичні переконання. Відтак у реальному політичному житті правитель використовує заради досягнення своїх цілей будь-які засоби, в тому числі й аморальні — підступність, убивство, обман. Н. Макіавеллі не настоював, що політика має бути аморальною, але стверджував, що вона є такою насправді.

Як багато засвоїв дехто із сучасних українських політиків від макіавеллізму і як мало від давньогрецьких мудреців!

Теза про протистояння політики і моралі виявилася досить живучою. Англійський мислитель Т. Гоббс вважав, що суспільство тримається на ворожнечі, адже людина — егоїстична істота, яка керується законом самозбереження. «Війна всіх проти всіх» загрожує цьому закону. «Тільки в державі існує загальний масштаб виміру доброчесності й пороків», — стверджував Т. Гоббс. Мораль, таким чином, розчиняється у державництві.

Дж. Локк стверджував, що людина від народження схильна до добра, а всі люди є рівними і незалежними. Саме тому вони укладають суспільний договір, утворюють державу і громадянське суспільство, мета яких — закріплювати і гарантувати цей закон. На думку Локка, благородна природа істинної моралі робить можливим розумний державний устрій.

Французький політичний мислитель Ж.-Ж. Руссо обстоював пріоритет морального начала в суспільному житті, вважаючи, що людина за своєю природою схильна до добра й солідарності. Але політичний лад, заснований на приватній власності, псує характери, порушує права людини. Ключем до розв'язання дилеми політики і моралі є безумовна свобода і рівність юридичних прав, що може врівноважувати існуючу соціальну нерівність.

І. Кант підкреслював роздвоєність становища людини, яка постійно перебуває між тим, що продиктовано суспільством, політикою, і тим, що диктують моральність, свобода.

Г. Гегель ототожнював моральність і політичну дійсність — «те, що дійсне, те розумне». Моральна дійсність людини, її контакти з державою, стверджував він, виявляються в сім'ї, корпораціях, громадянському суспільстві.

М. Вебер, німецький теоретик, доводив повну розбіжність, несумісність політики і моралі, за що його називали «новим Макіавеллі». Сенс політики у трактуванні М. Вебера полягає в досягненні й збереженні влади, а головний засіб політики — насильство.

Чимало сучасних теоретиків принципово дотримуються позиції Н. Макіавеллі та М. Вебера, підкріплюючи їх новою аргументацією — Г. Кан, Г. Моска, Ф. Хайєк та інші. Але загалом у новітній соціально-філософській політичній та етичній думці домінує визнання важливості моральних критеріїв політичної діяльності. Популярними є спроби поєднати політику і мораль засобами модернізованої концепції справедливості (Дж. Ролс). Набувають «другого дихання» ідеї облагородження політики мораллю (А. Швейцер, М. Ганді), пріоритету моральних цінностей у суспільно-політичному житті (Е. Фромм, Дж. Хакслі).

Якщо узагальнити науково-теоретичну спадщину та реалії суспільно-політичного життя, то напрошуються кілька важливих висновків.

По-перше, мораль і політика — це вічні союзники й супротивники. Політика, з одного боку, сприяє утвердженню мережі соціальних зв'язків людини, групи, спільноти з державою. А мораль, зі свого боку, покликана забезпечувати і здійснювати духовне єднання суспільства.

По-друге, політика і мораль, виникнувши як об'єктивно необхідні та споріднені регулятори суспільного життя, у процесі своєї еволюції стали самостійними суспільними інститутами, почали діяти за іманентними, внутрішньо притаманними їм законами. Мораль значно давніша, ніж політика. Літопис моральних угод помітно багатший порівняно з історією політичних договорів.

По-третє, політика і мораль, виконуючи в суспільстві регулюючу функцію, все-таки різняться за своїм суб'єктом. Суб'єкт політики — великі соціальні спільноти і утворення (клас, партія, держава). Суб'єкт моралі — вселюдська спільнота, рід людський (загальнолюдська мораль) та окремий індивід (індивідуальна мораль). Політика заглиблена у практичні проблеми, а мораль — у сферу духовних цінностей.

По-четверте, політика віддає перевагу корисному (недарма її називають мистецтвом можливого), а мораль орієнтує особистість на краще. Політика транслює свої принципи і правила мовою владних розпоряджень, державних законів та інших актів. А мова моралі — це апеляція до совісті, духовності, душевних струн з метою пробудити в людях такі чесноти й устремління, які могли б стати орієнтирами добровільно обраної поведінки. Якщо політика вимагає, то мораль переконує; якщо політика здійснюється і матеріалізується за допомогою спеціальних інститутів та організацій, то мораль існує як природна й необхідна атмосфера. Відсутність моральних чинників як у «верхів», так і в «низів» спричинює суспільну катастрофу. Політика може бути різною, а мораль або є, або її немає.

По-п'яте, політика і мораль різняться за підходами оцінки ефективності політичної діяльності. З точки зору політики навіть одна поразка нерідко означає завершення всієї кар'єри. А моральною свідомістю це може сприйматися інакше: невдача політика не лише не дискредитує його, а, навпаки, викликає співчуття до нього, надає додаткової сили й переконливості його аргументації. Політика, як уже не раз підкреслювалося, націлена на практичний результат, має виразний і, більше того, винятково прагматичний підтекст, а моральна поведінка в основі своїй безкорислива. Питання про владу, її здобуття та збереження — головне для політика. Мораль згасає, тільки-но починає кимось або чимось керувати.

Такі та подібні теоретичні умовиводи можуть підштовхнути багатьох з сучасних політиків до висновку, що політика і мораль несумісні. Та навіть не заглиблюючись у теорію, а лише оглянувши повсякденне політичне буття, можна знайти безліч доказів цієї фатальної тези. Надто вже полюбляють наші політики прикриватися цитатами відомих інтелектуалів, освячуючи аморальність своєї позиції, вчинків та дій. Наприклад, О. Уайльд: «Якщо ви не можете хоча б двічі на тиждень розміркувати про моральність перед обширною і цілком аморальною аудиторією, політична кар'єра для вас закрита». Або вислови Д. Гелбрейта: «Найцінніше в політиці — коротка пам'ять», «Політика — це не мистецтво можливого. Це вибір між поганим і дуже поганим». Політики певного штибу, давно і широко відомі своєю безпринципністю й аморальністю, знаходять собі виправдання у фразі В. Леніна: «Моралі в політиці немає, а є тільки доцільність». Той, у свою чергу, добре засвоїв заповідь свого основоположного попередника: «У політиці заради відомої цілі можна укласти угоду навіть із дияволом; потрібно лише бути впевненим, що ти ошукаєш диявола, а не диявол тебе» (К. Маркс).

А резюмував моральну сторону політики не теоретик, а практик, який зіграв багато ролей на сцені і в житті, в тому числі, двічі — президента держави, віднесеної до найбільш демократичних у світі: «Є дві найдавніші професії. Друга — політика. Її схожість із першою не викликає сумнівів» (Р. Рейган).

То що, політика справді «брудна справа»? Невже суспільство приречене на панування в ньому аморальних типів? І чи й справді настільки живучий макіавеллізм?

Не хочеться в таке вірити. На тлі дискусії про моральну й аморальну політику, що має досить довгу історію і, мабуть, не завершиться ніколи, все-таки вбачаються ознаки утвердження морально здорової політики.

Найважливіший симптом і запорука цього — дедалі більша відкритість влади. Які політики не люблять публічності, заперечують проти телекамер у залі Верховної Ради та прямих телетрансляцій її засідань? Ті, хто звик вирішувати державні — і не тільки — справи, як мовиться, «підкилимно», вузькою групою втаємничених осіб.

Народ контролює й оцінює дії своїх політиків. Кожна більш-менш помітна подія в нашому парламенті, особливо коли це чергова сутичка чи якийсь інший нецивілізований вияв, одразу спричинюють резонанс у суспільстві. І так уже склалося, що політика в нас, в Україні, асоціюється головним чином з діяльністю Верховної Ради. Ресурс публічності тут справді унікальний, парламент і його депутати завжди на виду, тоді як далеко не так доступні для всенародного огляду дії уряду або секретаріату Президента. Такими історично є роль і специфіка парламентаризму. І це закономірно, з цим треба змиритися. Як і з тим, що саме на прикладі Верховної Ради, її діяльності, атмосфери під її куполом люди великою, якщо не вирішальною, мірою судять про моральність чи аморальність політики і політиків загалом.

Ми є свідками того, як навіть найбільш чесні і благородні люди, потрапляючи в політику, не так уже й рідко втрачають свої кращі якості, морально деградують самі й негативно впливають на інших. Для такої трансформації є свої причини та пояснення.

По-перше, реальна причетність до політики, перебування у владі з доступом до управління і керівництва відкривають додаткові можливості, пов'язані з розподілом ресурсів і матеріальних благ, наданням статусів, пільг та привілеїв. І, треба визнати, не всі здатні встояти перед такими спокусами.

По-друге, індивідуальні й суспільні інтереси, як правило, суперечать одне одному. Живучи в суспільстві, людина зобов'язана підкорятися тим правилам, які в ньому склалися. Суспільство, образно кажучи, «репресує» індивідуальність та унікальність особистості. А шанс вийти за межі цього контролю й обмежень надає саме політика. У небезпеці розбещення владою і криється головна загроза для суспільної моралі.

Хоч як прикро, образливо це звучить, але має під собою вагомі підстави відома сентенція: які суспільство, його мораль, такі й політика і політичні лідери.

Тривале і настирливе педалювання на тезі про несумісність моралі та політики — далеко не теоретична дискусія чи абстрактне філософствування. За цим проглядаються намагання принизити роль народу в політиці з відповідними цілями і наслідками, що з них виплivають.

Необхідною передумовою і запорукою оздоровлення сучасної політики є, на нашу думку, поява й

реальне функціонування інститутів безпосередньої демократії. Адже історичний досвід засвідчує, що партнером автократичної влади виступає переважно виборець із психологією, за висловом одного з політологів, «цинічної вівці». Саме він слухняно й беззастережно завжди йде туди, куди його веде чи жене правитель. Ненавидячи існуючу владу, такий виборець водночас незмінно її підтримує. Бо вважає, що всі політики однакові — думають лише про власну вигоду, а тому міняти їх не треба, оскільки награбували вже достатньо, а нові прийдуть голодні й жадібні. Виключаючи моральні критерії з оцінки діяльності політиків, людина стає толерантною чи й байдужою до публічної брехні, фальсифікацій та інших неблаговидних діянь з боку тих, хто перебуває при владі чи рветься до неї.

Населення перетворюється на громадян тоді, коли в ньому формується нетерпимість до аморальності влади. Ознаки цього спостерігалися на рубежі 2004—2005 років, коли було зруйновано стіну, що розділяла моральний і політичний дискурси. Слова про порядність і мораль, про справедливість і чесність перестали сприйматися у прикладенні до влади як вияв наївності або, навпаки, демагогії. Саме мораль створила в Україні ту ауру піднесеності, яку відзначили всі зарубіжні спостерігачі. Зважуючись на відкритий протест проти влади, люди ризикували своєю роботою, кар'єрою, бізнесом — причому не з якихось меркантильних міркувань, а в ім'я свободи і справедливості. Демонструючи та обстоюючи цей свій вибір, люди виходили вже з того, що не всі політики одним миром мазані. І не їхня вина в тому, що сталося після осінніх випробувань 2005 року, коли корупційний скандал, відставка уряду Ю. Тимошенко та інші колізії породили загальне розчарування. Народ ще раз переконався: якщо моральні політики в українській владі і є, то їх ще дуже і дуже мало.

Таких політиків треба виховувати. І робити це через можливості, засоби та механізми громадянського суспільства, серед чільних завдань якого — активно, послідовно і цілеспрямовано проводити селекцію таких людей, виносячи уроки з кожних чергових виборів, роблячи висновки як із здобутків, так і невдач. Бо громадянин, виборець — не всезнаючий і всемогутній, він не може раз і назавжди, за одну лише виборчу кампанію забезпечити собі пристойну владу. Та ще й з огляду на те, що кандидат у депутати — це одне, а з мандатом, отриманою разом з ним недоторканністю — нерідко зовсім інше.

Україна вже має вагомий, хоча ще й недостатній, досвід демократичного обрання депутатського корпусу різних рівнів. Зрозуміло, що виборче законодавство слід буде вдосконалювати й надалі. Але головне нині в іншому — надати депутатству його первинного змісту і значущості, суспільного призначення. Адже депутат (від лат. deputatus — визначений, посланий) — особа, уповноважена групою, спільнотою на виконання певних обов'язків, завдань, прийняття рішень, участь у представницьких зборах, партійних з'їздах; виборний представник народу, що репрезентує та відстоює його інтереси, приймає від його імені рішення та закони.

Для того, щоб ці функції та завдання реалізувалися найкращим чином, суспільству потрібні ефективні важелі впливу на уповноважених ним осіб. Не парламентські пристави мають стежити за моральністю і поведінкою депутатів, а весь народ. А тут ще є багато над чим працювати — і Комітетові з питань Регламенту та депутатської етики, і всій Верховній Раді. Якщо з регламентом ще більш-менш розбираємося, то з етикою справи значно гірші. Ті викиди не зовсім конструктивної, скажемо так, енергії в сесійній залі, які нашим співгромадянам доводиться бачити на екранах своїх телевізорів, є найбільш наочним з того, що не прикрашає український парламентаризм на нинішньому етапі його історії та розвитку.

Водночас, жодною мірою не виправдовуючи таких фактів, явищ і тенденцій, треба мати на увазі принаймні три істотні обставини.

По-перше, і на цьому доводиться наголошувати вже вкотре, Верховна Рада є досить точним зрізом українського суспільства з його широким розкидом думок, поглядів та позицій, відсутністю консенсусу в підходах до головних, кардинальних питань свого життя, розвитку та перспектив. А також, про що теж треба говорити відверто і чесно, з помітною схильністю частини соціуму до крайнощів на різних флангах політичного спектру.

Ця напруженість нагромаджується в концентрованій формі у сесійній залі і час від часу проривається непередбачуваними і контрпродуктивними викидами.

По-друге, за всієї небажаності і шкідливості таких інцидентів вони жодного разу не перекидалися на суспільство і не виводили людей на вулиці, провокуючи акції громадянської непокори.

Новий, демократично обраний український парламент довів і продовжує доводити — аж до завершення вже четвертої своєї каденції, — що він не тільки спроможний гасити іскри потенційних суспільно-політичних конфліктів власними силами, не випускаючи їх за свої стіни, а й виступати гарантом стабільності та громадянського миру в державі, генератором конструктивних ідей та імпульсів.

Останній і найбільш разючий доказ цього — роль, яку Верховна Рада відіграла в усуненні загрози широкомасштабних потрясінь кінця 2004 — початку 2005 років.

Про це доводиться нагадувати знову і знову. Насамперед тим, хто не перестає вправлятися у дошкульних епітетах на адресу Верховної Ради — аж до позначення її як найбільш нестабільного органу в українській владі і порівняння з п'ятою колоною.

Нарешті, по-третє, надто бурхливі вияви депутатських емоцій не є чимось рідкісним чи винятковим, властивим лише представницьким органам влади в Україні. Подібними хворобами тією чи іншою мірою вражені й парламенти багатьох інших країн, у тому числі тих, які прийнято відносити до зрілих демократій. Борються з цим різними засобами і з різними результатами. Наприклад, у польському Сеймі наприкінці минулого року був представлений проект Кодексу депутатської етики, який визначає норми поведінки депутатів, відповідальності за свої висловлювання та вчинки. Показово, зокрема, що парламентаріям забороняється ігнорувати запитання, які ставлять їм і як учасникам політичного процесу, і як представникам суспільства.

Ще складніші зводи етичних норм уже давно діють у парламентах таких західноєвропейських держав, як Велика Британія, Франція, Німеччина. Закони, що регулюють поведінку народних обранців, приймають у Російській Федерації, причому й на регіональному рівні.

Щоправда, дехто ставиться до таких методів досить скептично, вважаючи їх декларативними, і віддає перевагу суспільному контролю за поведінкою депутатів, скасуванню недоторканності та всьому іншому, що мало б слугувати виробленню в них внутрішньої дисципліни та відповідальності, серйозного і необхідного самообмеження. А можливо, істина лежить, як завжди, десь посередині — в оптимальному поєднанні нормативних приписів і міри усвідомленої особистої відповідальності депутатів перед людьми, які довірили їм представляти свої інтереси у законодавчому органі?

Українська демократія — молода, вона ще осягає і засвоює не знані раніше в нашому суспільстві цінності. У тому числі й особливо — моральність політики, яка сьогодні виходить на передній план. І це не утопія, не абстракція. Для утвердження такої політики є серйозні передумови, насамперед загострення в ній суспільної потреби, хоча не всім це до вподоби, не всі воліють цю потребу помічати й бачити. Підступність, віроломство, невиваженість і безвідповідальність у висловлюваннях, рішеннях та діях усе ще домінують в арсеналі багатьох політиків та політичних сил. Відмовитися від аморальних методів політичного життя для них означало б втрату суспільної ваги, впливовості і влади.

Усе це, здавалося б, очевидно, але до декого доходить повільно і непросто. Водночас, якщо у нас обмаль практичного досвіду вибудови моральної політики, вироблення навичок політичної етики і, за великим рахунком, політичної культури, то суто теоретичних моделей не бракує. Українська філософія і політична думка, за всіх складнощів їхнього розвитку, зуміли напрацювати потенційно продуктивні ідеї, що могли б і сьогодні справляти креативний вплив на формування засад моральної політики.

Відомий український філософ, історик, публіцист і громадський діяч В'ячеслав Липинський здійснив системний аналіз поняття політичної культури стосовно українських реалій. Його положення про роль політичної культури у функціонуванні політичної системи не тільки належать до надбань української політології, а й мають непересічне значення для розвитку світової політичної теорії. У «Листах до братів-хліборобів» окреслено такі поняття, як політична культура нації, класу або стану, політична культура особистості. Ці обидва види градацій взаємно співвідносяться. Політична культура нації, за Липинським, виявляється у прагненні і, головне, здатності та вмінні провідної її верстви — еліти — використовувати для політичної, державницької творчості кращий політичний досвід, надбання політичної теорії і науки, норми політичної етики. У зв'язку з цим видається цікавим і корисним твердження про те, що еліта нації має завжди поновлювати себе шляхом об'єднання «старих панів з новими».

Що це означає на українському ґрунті? Ми не раз переконувалися з уроків вітчизняної історії, як «нові українці» (будь-якої епохи, бо це явище універсальне) заперечували, відкидали і громили все, що було створено їхніми попередниками. Змінювались покоління політиків, одна сила приходила на заміну іншій, проголошуючи чергові «найновіші завдання». Тимчасова кон'юнктура, розрахунок на короткочасний результат, сьогохвилинну вигоду застилали очі новоявленим лідерам, які забували головне — вічність і тяглість національно-державницьких інтересів.

В. Липинський заповідав нам, що без органічного поєднання еліти традиційної (за його фразеологією — «старих панів») і контреліти не постане нова українська провідна верства, а з нею й українська держава, оскільки перша з них буде надто консервативною, а друга — надто революційною, радикальною, але малодосвідченою. Тож ці дві складові національної еліти будуть просто неспроможні керувати Україною одна без одної. Як це суголосно з сучасними українськими політичними реаліями, хоча й писалося в далекому 1926 році...

Ще один заповіт В'ячеслава Липинського нащадкам — у так званому «ірраціональному кодексі честі». На його думку, кожна соціальна верства — селянин-хлібороб чи поміщик-землевласник — має свій моральний кодекс, сутність якого — у служінні вірою і правдою рідній землі. Цей імператив повинен передаватися по крові, у спадок, не підлягаючи критичному, раціоналістичному аналізу, а тим паче переглядові. Хто відірвався від землі, забув про своє походження або не бажає його усвідомлювати, не може бути провідною елітою в Україні. В. Липинський вважав, що лише «сполучення українського соціального селянського ферменту з творчим українським аристократичним елементом» в одній понадкласовій всенаціональній армії зробить життєздатною українську державу.

Не було в ті часи такого поняття, як олігархи, і такого явища, як масовий похід новоявлених багатіїв у владу з нехтуванням одвічною народною мораллю. Але, проводячи аналогію між тодішньою шляхтою і сучасним вітчизняним бізнесовим середовищем, можемо згадати мудрі слова про те, що «він [бізнес] українським може бути тільки у власній державі, або мусить бути неукраїнським у державі чужій». Високоморальною називав позицію шляхти В. Липинський, покликаючись на зразок офіцерів російської армії, що вступили до новоствореного українського війська, або офіцерів галицького стрілецтва, які перейшли в українську армію з австрійської після утворення на їхній землі української держави.

Служіння до кінця державі, створеній на землі, де людина проживає, — у цьому сенс ірраціонального кодексу честі.

Багато хто не погоджується з консерватизмом В. Липинського. Бо дуже живучою є вироблена за всю попередню історію звичка до революційних вибухів та ілюзорно-простих і миттєвих вирішень складних соціальних питань. А консерватизм у розумінні В. Липинського є не що інше, як утвердження моральної політики, що ґрунтувалася б на авторитеті, дисципліні, правопорядку, політичній культурі, здатності приборкувати і скеровувати в потрібне річище стихійні бажання, пориви й устремління.

Відомо, що ідеалом, носієм моральної політики була для В. Липинського гетьмансько-монархічна організація державного правління для України. Можливо, саме така формула не є нині сучасною, але сильна влада, на його думку, потрібна, щоб «сполучити в одну націю «лівих» і «правих» українців, які без гетьмана завжди дотримуватимуться взаємовиключних орієнтацій: одні до Москви, інші до Варшави, треті на Захід, що неминуче призведе до загибелі нації...».

Пам'ятаючи «ірраціональний кодекс честі» та теорію циркуляції еліт, спробуємо екстраполювати ці поняття на деякі сучасні українські реалії, зокрема у прикладенні до діяльності Верховної Ради.

Парламент має навчитися працювати на рівні збігу інтересів, якими живе українське суспільство. Треба враховувати, що громадська думка динамічніша від позиції політиків та політичних сил. Обраний один раз на п'ять років парламент може законсервувати політичну думку і загальмувати моральний прогрес. Оптимальним видається такий механізм, що передбачав би як мінімум щорічну часткову ротацію депутатського корпусу (одну п'яту його частину). Мабуть, над цим варто було б подумати, не скидаючи з рахунку й можливі істотні складнощі, у тому числі морального порядку.

Складним завданням, що постане перед парламентом нового скликання, буде формування більшості. Це взагалі проблема вищого рівня — мистецтва компромісу, вміння домовлятися, йдучи на необхідні поступки і в чомусь себе обмежуючи. У парламенті немає і не може бути переможців та переможених — є лише можливість об'єднатися для того, щоб в оптимальний термін сформувати коаліційний уряд, а потім підтримувати його законодавчо і відповідати за результати його діяльності.

Саме відповідальність за долю країни і держави, а за великим рахунком — патріотизм як вічна цінність, має стати однією із глибинних моральних підвалин нової політики України. України, яка не раз здобувала незалежність, але так само не раз втрачала через чвари і незгоди серед політичної еліти, її неготовність до консолідації між собою та з народом на засадах масштабних і високоморальних цілей.

* * *

Прогнозуючи політичні процеси та їх наслідки в Україні на початку XXI століття, слід обов'язково враховувати моральний вимір проблеми — співвідношення політичних засобів, які будуть задіяні політичною етикою. За багатьма оцінками, нинішня криза в Україні є насамперед кризою моральною, наслідком недостатньо розвиненої політико-етичної свідомості. Певною мірою такий її стан спричинений історичними умовами, за яких визрівала політична етика. Але аргумент «так історично склалося» передбачає пасивну позицію, а нам треба діяти, стверджувати моральну політику як нову цінність української демократії.

Політична етика сучасного українського суспільства багато в чому зумовлена непідконтрольністю влади, переважанням державних інтересів над правами особистості, перевагою прагматичних міркувань перед системними гарантіями, переважанням традиціоналізму над динамізмом. Україні частіше випадало мати справу у своїй історії зі східною політикою, орієнтованою на могутність, силу, а не на право чи політичну мораль. А тому в нашій сучасній політиці можна знайти чимало слідів такої орієнтації — автократизм, патерналізм, таємну дипломатію, схильність до силових методів тощо.

Недостатня, скажемо так, повага до особистості зумовлена традиційним несприйняттям етики індивідуалізму, яка трактувалася у радянські часи як егоїзм і через те піддавалася повсюдному й беззастережному осуду. В цьому знайшла відображення слабкість індивідуальної моральної свідомості, здатності до моральної самоідентифікації, а звідси — нерозвиненість індивідуальної совісті та самоцінності поглядів людини.

Моральна політика — це така організація держави і суспільства, в центрі якої перебуває людина з її інтересами, що збігаються з інтересами соціуму. Визнання державою самоцінності особи не виключає, однак, її права на застосування примусу в разі загрози іншим, необхідності захистити їхні інтереси.

Демократизація незмінно призводить до посилення морального компонента політики. Там, де вибори перетворюються із звичного ритуалу на реальний, гнучкий та ефективний механізм зміни влади, політики починають всерйоз зважати на моральну мотивацію дій виборців. Думаючи про своє і загальне благополуччя, людина віддає голос за того, хто здатний його забезпечити. А для цього недосить лише політичного досвіду, менеджерської хватки, сили характеру й розвиненого інтелекту. Тільки порядність є гарантією того, що перелічені та інші якості будуть спрямовані на благо, а не на шкоду людині і суспільству.

Україна вступає в новий етап свого розвитку, який, я в цьому переконаний, буде ознаменований утвердженням справді моральної політики. Відійде в минуле уявлення про політику як брудну справу; спільними зусиллями ми зможемо виховати владу, спроможну подолати розрив між політикою і мораллю, осягнути основоположні цінності українського народу, дорожити ними і матеріалізувати це розуміння у своїх повсякденних рішеннях та діях.

Постанова Верховної Ради України

Про підсумки організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2005 року і про заходи Кабінету Міністрів України щодо організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2006 року

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Інформацію Кабінету Міністрів України про підсумки організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2005 року і про заходи Кабінету Міністрів України щодо організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2006 року взяти до відома.

2. Звернути увагу Кабінету Міністрів України, органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування на те, що організація відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2005 року не повністю відповідає рекомендаціям Верховної Ради України з цих питань.

3. Рекомендувати:

1) Кабінету Міністрів України:

протягом місяця після проведення 14 березня 2006 року у Верховній Раді України «Дня Уряду України» провести засідання Кабінету Міністрів України за підсумками обговорення питання щодо відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2006 року і розробити конкретні заходи, врахувавши пропозиції народних депутатів України, які надійшли під час обговорення, стосовно виконання в повному обсязі Постанови Верховної Ради України від 17 березня 2005 року «Про заходи Кабінету Міністрів України щодо організації оздоровлення дітей влітку 2005 року та розвитку Міжнародного дитячого центру «Артек» і Постанови Верховної Ради України від 14 грудня 2004 року «Про підсумки організації оздоровлення дітей влітку 2004 року та про заходи Кабінету Міністрів України щодо організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2005 року»;

розробити і внести в листопаді 2006 року до Верховної Ради України на затвердження Загальнодержавну програму організації відпочинку та оздоровлення дітей на 2007—2012 роки;

2) Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям, органам місцевого самоврядування проаналізувати організацію відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2005 року і вжити заходів щодо забезпечення організації відпочинку та оздоровлення дітей влітку 2006 року з урахуванням рекомендацій відповідних постанов Верховної Ради України із зазначеного питання.

4. Кабінету Міністрів України у січні 2007 року проінформувати Верховну Раду України про виконання цієї Постанови.

5. Контроль за виконанням цієї Постанови покласти на Комітет Верховної Ради України з питань молодіжної політики, фізичної культури, спорту і туризму.

Голова Верховної Ради України В. ЛИТВИН.

м. Київ, 14 березня 2006 року. № 3525-IV.

Передвиборна програма Комуністичної партії України

ВЛАДУ І ВЛАСНІСТЬ - ТРУДОВОМУ НАРОДУ УКРАЇНИ!

Народ України чекає змін. Він стомився від бідності і брехні президентів та урядів, від цинічних експериментів горе-економістів й кадрової чехарди. Стомився від свавілля чиновників і безробіття, від забутих за роки Радянської влади хвороб та постійного зростання цін і тарифів, від тотальної корупції й кримінальних розборок, від щоденного телевізійного зомбування. Стомився від непрофесійних, безглуздих дій режиму і нездатності його представників вивести країну на шлях благополуччя.

Комуністична партія України заявляє: настав час "Ч"!

Народ України прагне приходу до влади такої політичної сили, яка глибоко розуміє життєві потреби людей, має чітку програму політичних і економічних дій.

Така сила є! Це - Комуністична партія України.

Компартія України звертається до співгромадян, кому небайдужа доля Вітчизни, доля народу, до широких верств нещадно експлуатованих і принижених трудярів, до ветеранів і молоді із закликом об'єднатися навколо комуністів і докорінно змінити ситуацію, забезпечити усім гідне життя.

Ми пропонуємо конкретний план першочергових дій.

Комуністичний проект розбудови України - це:

- економіка прориву;
- соціальні пріоритети;
- викорінення злодійства і корупції;
- Союз вільних народів;
- вся влада Радам - Радам трудящих!

Наші пріоритети і напрямки роботи після підтримки на виборах:

1. МОЛОДІ ВІДКРИЄМО ШЛЯХ У МАЙБУТНЄ

Ми зможемо:

- за рахунок державного фінансування створити мережу дошкільних закладів, дитячих санаторіїв, таборів відпочинку, позашкільних спортивних і мистецьких закладів;
- забезпечити безкоштовну середню, спеціальну і вищу освіту та отримання молоддю першого робочого місця;
- запровадити державну підтримку молодої сім'ї, матері та дитини.

2. НЕЗАХИЩЕНИМ І ЗНЕДОЛЕНИМ - ТУРБОТУ ДЕРЖАВИ

Ми створимо державну систему пільг і соціальної допомоги, яка гарантуватиме пристойні умови життя малозабезпечених верств населення, ветеранів, інвалідів, одиноких, багатодітних і молодих сімей, сиріт і вдів.

Забезпечимо матеріальний достаток, повагу та всебічний захист фронтовику - рятівнику людства від фашизму, реалізуємо вимоги закону щодо дітей війни.

Буде скасовано податок на додану вартість, перш за все на споживчі товари і соціальні послуги.

Запровадимо на основні продукти харчування, товари першої необхідності та ліки стабільні єдині ціни в межах усієї країни, накладемо мораторій на їх підвищення.

Протягом 5-ти років повернемо громадянам вкрадені у них капіталізаторами заощадження.

3. ЗАРОБИВ - ОТРИМУЙ НАЛЕЖНУ ЗАРПЛАТУ І ПЕНСІЮ

Наша політика спрямована на досягнення та забезпечення суттєвого приросту реальних доходів населення, значного підвищення платоспроможного попиту громадян. Народна влада і Закон зроблять систему соціальних стандартів основою державних гарантій матеріального достатку всіх громадян України.

Сформуємо дієву державну програму ліквідації безробіття і створення нових робочих місць. До 2010 року подвоїмо реальні доходи працюючих. Збільшимо фонд оплати праці - основу підвищення розміру соціальних виплат непрацюючим. Мінімальна пенсія, соціальна допомога становитиме сімдесят відсотків середньої зарплати.

Незалежно від форм власності мінімальні ставки оплати праці будуть не нижче реального прожиткового мінімуму.

4. ЯКІСНУ БЕЗОПЛАТНУ МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ КОЖНОМУ

Цю проблему вирішуватимемо шляхом підвищення рівня фінансування системи охорони здоров'я, розвитку мережі медичних закладів, ефективного використання коштів соціального страхування, встановлення держзамовлення на продукцію вітчизняних фармацевтичних підприємств.

Забезпечимо безоплатну якісну медичну допомогу, збільшимо розміри зарплати медпрацівників, оснастимо заклади охорони здоров'я сучасним обладнанням, установимо жорсткий державний контроль за якістю і рівнем цін на ліки.

5. МИР І ТЕПЛО У КОЖЕН ДІМ

Ми не допустимо підвищення квартирної плати, тарифів на комунальні послуги. Створимо умови для безаварійного функціонування об'єктів житла і систем життєзабезпечення населених пунктів, підвищення якості цих послуг.

Заборонимо безпідставне знищення житла і соцкультпобутових об'єктів, продаж гуртожитків разом з їхніми безквартирними мешканцями, виселення громадян без надання житла.

6. ВІДРОДЖЕННЯ СЕЛА - ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ. ЯКІСНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ ЗА ДОСТУПНИМИ ЦІНАМИ

Захистимо інтереси вітчизняних виробників сільгосппродукції та власників земельних і майнових паїв, забезпечимо держзамовлення на їх продукцію, доступні кредитні ресурси для агропромислових підприємств та паритет цін на промислову продукцію. Гарантуємо виділення на потреби села 10 % ВВП, встановлення пільгових кредитів (не вище 5% річних), державного замовлення на продукцію сільгоспвиробника з 50- відсотковою передоплатою.

Власники паїв одержуватимуть п'яту частину вирощеного врожаю.

Забезпечимо відновлення і розвиток соціальної інфраструктури села - газифікацію, телефонізацію, будівництво житла для молоді, розширення мережі автомобільних доріг.

Встановимо державний контроль за дотриманням конституційних норм використання земельних ресурсів, поведемо нещадну боротьбу проти передачі у приватну власність курортних і заповідних територій.

Ми категорично проти перетворення землі сільськогосподарського призначення на предмет купівлі-продажу.

Україна буде експортером, а не імпортером продуктів харчування.

7. ТРУДАРЯМ - ДОСТУПНЕ ЖИТЛО

Ми відновимо державне фінансування будівництва житла для незаможних і пільговиків, робітників та інтелігенції.

Створимо широку систему дотацій, субсидій і кредитів для будівництва індивідуального і кооперативного житла на доступних умовах, в першу чергу - для молодих сімей.

8. ЖИТИ СВОЇМ РОЗУМОМ

Забезпечимо витрати на академічну науку і прикладні дослідження на рівні не менш ніх 3% ВВП. Підвищимо до рівня середньої в промисловості зарплату викладачів середніх спеціальних закладів, учителів шкіл, а стипендії студентів - до рівня прожиткового мінімуму. Забезпечимо молоді соціальні пільги на час навчання. Подолаємо дитячу безпритульність.

9. МИ - ЄДИНА РОДИНА

Зупинимо процес розколу України. Створимо умови для повноцінного культурного розвитку усіх націй і народностей, що проживають в Україні.

Припинимо пропаганду культу наживи, жорстокості, насильства, пияцтва і розбещеності. Не допустимо реабілітації фашистських головорізів ОУН-УПА. Російській мові надамо статус другої державної.

Гарантуємо свободу совісті та віросповідання, не допустимо знищення канонічного православ'я.

Захистимо моральні та духовні цінності українського народу.

10. СУСІД БЛИЖЧИЙ ВІД ЗАОКЕАНСЬКОГО "РОДИЧА"

Не допустимо втягування України до агресивного блоку НАТО. Зміцнимо дружні зв'язки з Російською Федерацією, Республікою Білорусь та іншими країнами СНД, наповнимо реальним змістом Угоди про Єдиний Економічний Простір.

Забезпечимо надійний рівень обороноздатності країни, її безпеки, створимо захисникам Вітчизни належні умови для виконання конституційних обов'язків і гідного життя їхніх сімей.

11. ПОВЕРНЕМО ВЛАСНІСТЬ НАРОДУ - ЗРОБИМО ЙОГО ЗАМОЖНИМ

Визнаючи рівноправ'я усіх форм власності, комуністи виступають за націоналізацію стратегічно важливих галузей і підприємств.

Бюджетонаповнюючі галузі, в першу чергу виробництво спиртних напоїв і тютюнових виробів, перейдуть у державну власність, а зовнішня торгівля стане державною монополією.

Відновимо роль трудових колективів і профспілкових організацій в управлінні виробництвом і розподілом прибутку.

Забезпечимо відродження і прискорений розвиток традиційних високотехнологічних і конкурентоспроможних галузей вітчизняної економіки: авіа- і суднобудування, ракето- і танкобудування, важкого машинобудування, електроніки і приладобудування.

На базі прогресивних технологій забезпечимо випереджаючі темпи розвитку вугільної промисловості - енергетичної бази економіки.

12. ВІД ПОЛІТРЕФОРМИ - ДО НАРОДОВЛАДДЯ

Ми залишаємось послідовними прихильниками влади трудящих, а в сучасних умовах - реалізації політичної реформи, переходу до парламентсько-президентської форми правління, підвищення ролі і розширення повноважень органів місцевого самоврядування у сфері бюджетної політики і соціально-економічного розвитку регіонів.

Ми закликаємо виборців обрати до Рад усіх рівнів більшість представників експлуатованого народу та трудової інтелігенції.

Тільки народна влада знищить корупцію в державному апараті, в судових органах, забезпечить створення ефективного народного контролю за діяльністю владних структур.

УКРАЇНА ПРАГНЕ ПОЗИТИВНИХ ЗМІН. ХТО ЇХ ХОЧЕ - ПРОГОЛОСУЄ ЗА КОМУНІСТІВ!

Наше кредо незмінне:
З людьми і для людей!

Друкується на вимогу ч. 1 ст. 70 Закону України «Про вибори народних депутатів України».

Постанова Центральної виборчої комісії

Про внесення змін до складу окружних виборчих комісій, затвердженого постановою Центральної виборчої комісії від 24 січня 2006 року № 259 «Про утворення окружних виборчих комісій територіальних виборчих округів з виборів народних депутатів України 26 березня 2006 року»

Розглянувши особисті заяви про звільнення від виконання обов'язків голови та секретаря окружних виборчих комісій та дострокове складення повноважень членів окружних виборчих комісій, подання політичних партій, виборчих блоків політичних партій - суб'єктів виборчого процесу про відкликання членів окружних виборчих комісій та подання кандидатур для включення їх до складу окружних виборчих комісій замість вибулих, відповідно до частини третьої статті 13, частин першої-третьої, дев'ятої-одинадцятої статті 27, пунктів 2, 14 частини другої статті 30, частин третьої, четвертої, сьомої, дев'ятої статті 37 Закону України «Про вибори народних депутатів України», керуючись статтями 12, 13, пунктами 1-3 статті 19 Закону України «Про Центральну виборчу комісію», Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Припинити достроково повноваження таких членів окружних виборчих комісій:

територіальний виборчий округ № 11 (Вінницька область):

Кацабін Сергій Борисович, 1983 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Козятин Вінницької області - від Української Народної Партії (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 19 (Вінницька область):

Бондарчук Василь Олександрович, 1939 року народження, освіта вища, проживає в місті Липовець Вінницької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 46 (Донецька область):

Токмаков Андрій Леонідович, 1971 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Макіївка Донецької області - від партії «Реформи і Порядок» (у зв'язку з систематичним невиконанням обов'язків члена комісії);

територіальний виборчий округ № 47 (Донецька область):

Онищенко Тетяна Вікторівна, заступник голови окружної виборчої комісії, 1968 року народження, освіта середня, проживає в місті Макіївка Донецької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

Войте Валентина Іванівна, 1952 року народження, освіта вища, проживає в місті Макіївка Донецької області - від Народного Руху України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 51 (Донецька область):

Дорохов Володимир Никифорович, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Краматорськ Донецької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 60 (Житомирська область):

Баранівська Ганна Іванівна, 1948 року народження, освіта вища, проживає в місті Новоград-Волинський Житомирської області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

Костров Андрій Іванович, 1960 року народження, освіта вища, проживає в місті Новоград-Волинський Житомирської області - від Народного Руху України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 80 (Івано-Франківська область):

Данчук Володимир Петрович, 1972 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Тисмениця Івано-Франківської області - від Партії регіонів (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 86 (Київська область):

Кашко Валентина Іванівна, секретар окружної виборчої комісії, 1956 року народження, освіта вища, проживає в місті Біла Церква Київської області - від політичної партії «Вперед, Україно!» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 91 (Київська область):

Худецька Ольга Ігорівна, 1986 року народження, освіта середня, проживає в місті Ірпінь Київської області - від Партії Зелених України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 131 (Миколаївська область):

Лазарєв Сергій Володимирович, 1957 року народження, освіта вища, проживає в місті Первомайськ Миколаївської області - від Блоку ЮРІЯ КАРМАЗІНА (у зв'язку з відкликанням цим блоком);

територіальний виборчий округ № 137 (Одеська область):

Макарчук Володимир Іванович, 1946 року народження, освіта вища, проживає в селі Бурдівка Роздільнянського району Одеської області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна» (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 152 (Рівненська область):

Шиманський Антон Антонович, 1945 року народження, освіта вища, проживає в селищі Млинів Рівненської області - від Народної партії (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 157 (Рівненська область):

Козачук Ольга Михайлівна, голова окружної виборчої комісії, 1961 року народження, освіта вища, проживає в місті Сарни Рівненської області - від Партії промисловців і підприємців України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

Яковець Наталія Анатоліївна, секретар окружної виборчої комісії, 1975 року народження, освіта неповна вища, проживає в селі Чудель Сарненського району Рівненської області - від Народно-демократичної партії (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 200 (Черкаська область):

Гуменюк Олександр Демидович, 1953 року народження, освіта вища, проживає в селищі Лисянка Черкаської області - від Народного Руху України (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 202 (Черкаська область):

Гвоздик Олександр Михайлович, 1956 року народження, освіта вища, проживає в місті Золотоноша Черкаської області - від Партії промисловців і підприємців України (у зв'язку з особистою заявою);

територіальний виборчий округ № 213 (Чернігівська область):

Андрушко Іван Іванович, 1952 року народження, освіта вища, проживає в селищі Козелець Чернігівської області - від Соціалістичної партії України (у зв'язку з відкликанням цією партією);

територіальний виборчий округ № 217 (Чернігівська область):

Максименко Вячеслав Юрійович, 1974 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Чернігові - від Блоку ЮРІЯ КАРМАЗІНА (у зв'язку з відкликанням цим блоком).

2. Звільнити від обов'язків голови окружної виборчої комісії без припинення членства в цій комісії:

територіальний виборчий округ № 100 (Кіровоградська область):

Стороженко Валентин Григорович, 1948 року народження, освіта вища, проживає в місті Світловодськ Кіровоградської області - від Політичної партії «Трудова Україна» (у зв'язку з особистою заявою).

3. Звільнити від обов'язків секретаря окружної виборчої комісії без припинення членства в цій комісії:

територіальний виборчий округ № 137 (Одеська область):

Бабічева Віра Миколаївна, 1954 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Роздільна Одеської області - від Комуністичної партії України (у зв'язку з особистою заявою).

4. Призначити секретарем окружної виборчої комісії такого члена цієї комісії:

територіальний виборчий округ № 86 (Київська область):

Галь Олександр Григорович, 1974 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Біла Церква Київської області - від Народної партії.

5. Включити до складу окружних виборчих комісій таких осіб:

територіальний виборчий округ № 11 (Вінницька область):

Андрієвська Лариса Леонідівна, 1966 року народження, освіта вища, проживає в місті Козятин Вінницької області - від Української Народної Партії;

територіальний виборчий округ № 15 (Вінницька область):

Болюх Олена Борисівна, 1969 року народження, освіта вища, проживає в селищі Крижопіль Вінницької області - від політичної партії «Вперед, Україно!»;

територіальний виборчий округ № 19 (Вінницька область):

Джемула Наталія Василівна, 1967 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Липовець Вінницької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 43 (Донецька область):

Сергієнко Олег Анатолійович, 1965 року народження, освіта середня, проживає в місті Горлівка Донецької області - від Української Народної Партії;

територіальний виборчий округ № 47 (Донецька область):

Ашихмін Павло Миколайович, 1961 року народження, освіта вища, проживає в місті Макіївка Донецької області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна», призначивши його заступником голови комісії;

Ушаков В'ячеслав Дмитрович, 1962 року народження, освіта середня, проживає в місті Макіївка Донецької області - від Народного Руху України;

територіальний виборчий округ № 60 (Житомирська область):

Кохановська Лідія Степанівна, 1951 року народження, освіта вища, проживає в місті Новоград-Волинський Житомирської області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна»;

Туровська Галина Михайлівна, 1958 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Новоград-Волинський Житомирської області - від Народного Руху України;

територіальний виборчий округ № 91 (Київська область):

Колесніченко-Меший Ольга Костянтинівна, 1957 року народження, освіта незакінчена вища, проживає в місті Києві - від Партії Зелених України;

територіальний виборчий округ № 101 (Кіровоградська область):

Носенко Віталій Олександрович, 1963 року народження, освіта вища, проживає в місті Новомиргород Кіровоградської області - від Партії регіонів;

територіальний виборчий округ № 131 (Миколаївська область):

Распаріна Тетяна Миколаївна, 1945 року народження, освіта вища, проживає в місті Первомайськ Миколаївської області - від Блоку ЮРІЯ КАРМАЗІНА;

територіальний виборчий округ № 137 (Одеська область):

Курако Валентина Терентіївна, 1950 року народження, освіта вища, проживає в місті Роздільна Одеської області - від політичної партії «Народний Союз Наша Україна»;

територіальний виборчий округ № 155 (Рівненська область):

Калюх Наталія Володимирівна, 1977 року народження, освіта вища, проживає в селі Порубка Дубровицького району Рівненської області - від Народно-демократичної партії;

територіальний виборчий округ № 157 (Рівненська область):

Гаврильчик Світлана Петрівна, 1984 року народження, освіта базова вища, проживає в селі Любча Сарненського району Рівненської області - від «Блоку Лазаренка»;

Єленець Світлана Григорівна, 1963 року народження, освіта вища, проживає в місті Сарни Рівненської області - від Народно-демократичної партії, призначивши її секретарем комісії;

Кравчук Ілля Степанович, 1943 року народження, освіта вища, проживає в місті Сарни Рівненської області - від Партії промисловців і підприємців України, призначивши його головою комісії;

територіальний виборчий округ № 213 (Чернігівська область):

Горбач Микола Васильович, 1946 року народження, освіта вища, проживає в селищі Козелець Чернігівської області - від Соціалістичної партії України;

територіальний виборчий округ № 217 (Чернігівська область):

Мартиненко Надія Михайлівна, 1961 року народження, освіта середня спеціальна, проживає в місті Бахмач Чернігівської області - від Блоку ЮРІЯ КАРМАЗІНА;

територіальний виборчий округ № 222 (місто Київ):

Мельник Геннадій Валерійович, 1984 року народження, освіта базова вища, проживає в місті Києві - від Народно-демократичної партії;

територіальний виборчий округ № 223 (місто Київ):

Брика Світлана Михайлівна, 1984 року народження, освіта середня, проживає в місті Києві - від Блоку ЮРІЯ КАРМАЗІНА;

територіальний виборчий округ № 224 (місто Київ):

Крамаренко Наталія Іванівна, 1954 року народження, освіта вища, проживає в місті Києві - від політичної партії «Вперед, Україно!».

6. Цю постанову надіслати відповідним окружним виборчим комісіям для інформування виборців у територіальних виборчих округах.

7. Опублікувати цю постанову в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр», а відповідні витяги з цієї постанови - у регіональних друкованих засобах масової інформації.

Голова Центральної виборчої комісії
Я. ДАВИДОВИЧ.

м. Київ, 16 березня 2006 року, № 963.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України від 20 грудня 2005 року «Про Державний бюджет України на 2006 рік» (зі змінами, внесеними Законом України від 23 лютого 2006 року № 3469-IV) такі зміни:

1. У статті 1:

у частині першій цифри «124.945.131» та «28.380.710,7» замінити відповідно цифрами «125.785.131» та «29.220.710,7»;

у частині другій цифри «137.280.885,7» та «28.836.237,9» замінити відповідно цифрами «138.120.885,7» та «29.676.237,9».

2. Пункт 32 статті 2 викласти у такій редакції:

«32) надходження коштів від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України (крім надходжень від реалізації військових містечок та іншого нерухомого майна)».

3. Статтю 11 доповнити пунктом 36 такого змісту:

«36) надходження від реалізації військових містечок та іншого нерухомого майна Збройних Сил України».

4. Статтю 43 доповнити пунктом 62 такого змісту:

«62) забезпечення житлом військовослужбовців, у тому числі звільнених у запас або у відставку, та реформування і розвиток Збройних Сил України (за рахунок джерел, визначених пунктом 36 статті 11 цього Закону)».

5. Статтю 45 доповнити абзацом такого змісту:

«Міністерству оборони України для забезпечення житлом військовослужбовців, у тому числі звільнених у запас або у відставку, та реформування і розвиток Збройних Сил України».

6. Абзац п'ятий частини першої статті 61 викласти у такій редакції:

«нарахування страхової суми з державного обов'язкового особистого страхування військовослужбовців відповідно до статті 16 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190; 2004 р., № 17—18, ст. 250; 2005 р., № 7—8, ст. 162, № № 17—19, ст. 267; із змінами, внесеними Законом України від 20 грудня 2005 року № 3235-IV) здійснюється у разі загибелі (смерті) військовослужбовця (крім військовослужбовців строкової служби) під час виконання обов'язків військової служби в розмірі десятирічного грошового забезпечення (посадовий оклад, оклад за військове звання, відсоткова надбавка за вислугу років та 100-відсоткова надбавка, передбачена Указом Президента України від 23 лютого 2002 року № 173), в інших випадках загибелі (смерті) та у разі загибелі (смерті) військовослужбовця строкової служби — виходячи із рівня 170 гривень, у інших страхових випадках — виходячи із рівня 85 гривень».

7. Статтю 88 викласти у такій редакції:

«Стаття 88. Установити, що надходження в сумі 1.160.000 тис. гривень від реалізації надлишкового озброєння, військової та спеціальної техніки, іншого майна Збройних Сил України, надходження від Національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» в рахунок погашення заборгованості за Угодою між Кабінетом Міністрів України та Урядом Російської Федерації про передачу з України до Російської Федерації важких бомбардувальників ТУ-160 та ТУ-95 МС, крилатих ракет повітряного базування великої дальності та обладнання, а також надходження від Секретаріату ООН, ОБСЄ або іншої регіональної організації за участь українського контингенту Збройних Сил України в миротворчих операціях понад обсяги, визначені додатком № 1 до цього Закону, зараховуються до загального фонду державного бюджету та спрямовуються у визначеному Кабінетом Міністрів України порядку виключно на потреби Збройних Сил України понад обсяги, визначені у додатку № 3 до цього Закону, а саме на:

модернізацію, розробку, закупівлю та утримання озброєння та військової техніки — 419.600 тис. гривень;

підготовку, реформування, розвиток та утримання Збройних Сил України — 740.400 тис. гривень.

У разі, коли сума цих надходжень перевищить суму відповідних обсягів, затверджених у додатку № 1 до цього Закону, Міністерство фінансів України вносить зміни до розпису Державного бюджету України понад обсяги відповідних доходів та бюджетних призначень, визначених у додатках № 1 і № 3 до цього Закону, з пропорційним розподілом за визначеними напрямами».

8. Внести зміни до додатків № 1 та № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
23 лютого 2006 року.
№ 3513-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 57 Закону України «Про освіту» щодо надання пільгових кредитів педагогічним та науково-педагогічним працівникам

Верховна Рада України постановляє:

1. Частину першу статті 57 Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 21, ст. 84; 2001 р., № 2—3, ст. 10; 2002 р., № 12—13, ст. 92; 2003 р., № 10—11, ст. 86; 2004 р., № 15, ст. 228, № 17—18, ст. 250, № 43—44, ст. 493; 2005 р., № 4, ст. 83, № 7—8, ст. 162, № № 17—19, ст. 267; із змінами, внесеними Законом України від 20 грудня 2005 року № 3235-IV) доповнити після абзацу четвертого новим абзацом такого змісту:

«надання пільгових довготермінових кредитів на будівництво (реконструкцію) і придбання житла».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — чотирнадцятий вважати відповідно абзацами шостим — п'ятнадцятим.

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2007 року.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
22 лютого 2006 року. № 3461-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України

З метою створення умов для реалізації громадянами України своїх виборчих прав Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законів України:

1. У Законі України «Про вибори народних депутатів України» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 38-39, ст. 449, № 52, ст. 556; із змінами, внесеними Законом України від 9 лютого 2006 року № 3437-IV):

1) у частині восьмій статті 28 слова «дільнична виборча комісія утворюється окружною виборчою комісією за поданням голови окружної виборчої комісії у мінімальній кількості, встановленій частиною другою або третьою цієї статті, з обов'язковим урахуванням поданих кандидатур від партій (блоків), передбачених частиною четвертою цієї статті» замінити словами «окружна виборча комісія зобов'язана утворити дільничну виборчу комісію за поданням голови окружної виборчої комісії у складі, не більшому ніж середня кількість осіб від кількості, встановленої частиною другою або третьою цієї статті, з обов'язковим урахуванням поданих кандидатур від партій (блоків), передбачених частиною четвертою цієї статті. Пропозиції щодо таких кандидатур голові окружної виборчої комісії можуть подавати члени окружної виборчої комісії, дільничні виборчі комісії, місцеві організації партій»;

2) у частинах другій та третій статті 39 слова «до 1 березня року проведення чергових виборів» замінити словами «до дня проведення чергових виборів включно»;

3) частину двадцять третю статті 42 виключити;

4) у частині п'ятій статті 44:

доповнити словами «та абзацу другого цієї частини»;

доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

«Окружна виборча комісія приймає рішення про включення до списку виборців на кожній звичайній та спеціальній виборчій дільниці членів відповідної дільничної виборчої комісії, які включені до списків виборців за місцем свого проживання на виборчих дільницях цього ж територіального виборчого округу. Тим же рішенням окружна виборча комісія виключає зазначених осіб зі списків виборців за місцем їх проживання на виборчих дільницях, які входять до складу відповідного виборчого округу. Якщо члени дільничної виборчої комісії були включені до списків виборців за місцем їх проживання на виборчих дільницях, які входять до складу інших територіальних виборчих округів, окружна виборча комісія приймає рішення про включення до списку виборців на звичайній або спеціальній виборчій дільниці членів відповідної дільничної виборчої комісії; тим же рішенням окружна виборча комісія повідомляє Центральну виборчу комісію та відповідні окружні виборчі комісії територіальних виборчих округів, до яких належать виборчі дільниці, де вказані члени дільничної виборчої комісії були включені до списків виборців, про включення їх до відповідного списку виборців у цьому виборчому окрузі. У разі якщо член дільничної виборчої комісії отримав відкріпне посвідчення для голосування за місцезнаходженням дільничної виборчої комісії, окружна виборча комісія погашає це відкріпне посвідчення і погашає відмітку, передбачену частиною дванадцятою статті 42 цього Закону.

Рішення, зазначене в абзаці другому цієї частини, приймається одночасно із включенням особи до складу дільничної виборчої комісії»;

5) статтю 46 доповнити частиною тринадцятою такого змісту:

«13. Члени дільничної виборчої комісії спеціальної виборчої дільниці включаються до списку виборців на цій виборчій дільниці на підставі рішення відповідної окружної виборчої комісії, передбаченого абзацом другим частини п'ятої статті 44 цього Закону, у строки, встановлені абзацом третім частини п'ятої статті 44 цього Закону»;

6) у статті 90:

абзац перший частини першої після слів «волевиявлення виборців» доповнити словом «лише»;

частину третю після слів «на виборчій дільниці недійсним» доповнити словами «усі бюлетені, виявлені у виборчих скриньках на цій виборчій дільниці, вважаються такими, що не підлягають врахуванню. У цьому випадку» та числа «1—12» замінити числами «1—13»;

7) у статті 92:

абзац перший частини п'ятнадцятої після слів «на виборчій дільниці недійсним» доповнити словом «лише»;

частину шістнадцяту після слів «при повторному підрахунку голосів» доповнити словами «усі бюлетені, що використовувалися для голосування на відповідній виборчій дільниці, вважаються такими, що не підлягають врахуванню. У цьому випадку» та числа «1—12» замінити числами «1—13»;

8) частину дванадцяту статті 108 після слів «суб'єктом звернення зі скаргою» доповнити словами «до неналежного суб'єкта розгляду скарги»;

9) пункт 2 розділу XIV «Прикінцеві положення» виключити.

2. У Законі України «Про вибори депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевих рад та сільських, селищних, міських голів» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 30-31, ст. 382; 2006 р., № 5-6, ст. 75):

1) у частині другій статті 32^1:

слова «а також на підставі відомостей, отриманих відповідно до частини першої цієї статті» замінити словами «на підставі відомостей, отриманих відповідно до частини першої цієї статті, а також відповідно до абзацу другого цієї частини»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Дільнична виборча комісія приймає рішення про включення до списку виборців на виборчій дільниці членів відповідної дільничної виборчої комісії на підставі їх особистих заяв у строк, встановлений абзацом першим цієї частини. Член дільничної виборчої комісії включається до списку виборців із зазначенням у графі «Примітка» виду місцевих виборів, на яких він має право голосу та з яких він має право отримати виборчий бюлетень на відповідній виборчій дільниці. Якщо при включенні членів дільничної виборчої комісії до списку виборців на цій виборчій дільниці дільнична виборча комісія виявляє підстави для можливого включення цих членів комісії до списків виборців на одній чи кількох інших виборчих дільницях, вона не пізніше наступного дня після прийняття рішення про включення членів комісії до списку виборців на виборчій дільниці повідомляє територіальну (окружну) виборчу комісію виборчого округу, до якого належить виборча дільниця, про включення до списку виборців цих членів комісії та про інші можливі місця їх включення до списків виборців. Територіальна (окружна) виборча комісія, яка отримала таке повідомлення, забезпечує невідкладне передання його до територіальних (окружних) виборчих комісій виборчих округів, до яких належать виборчі дільниці, де вказані члени дільничної виборчої комісії могли бути включені до списків виборців»;

2) частину першу статті 32^2 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Члени дільничної виборчої комісії спеціальної виборчої дільниці можуть бути включені до списку виборців на цій виборчій дільниці в порядку, встановленому абзацом другим частини другої статті 32^1 цього Закону»;

3) у статті 64:

у частині першій:

в абзаці першому слова «державними та комунальними» виключити;

абзац третій після слів «(міста районного значення)» доповнити словами «районна в місті»;

доповнити частиною чотирнадцятою такого змісту:

«14. У разі скасування рішення про реєстрацію усіх кандидатів у депутати, включених до виборчого списку місцевої організації партії (блоку), після виготовлення виборчих бюлетенів для голосування в багатомандатному виборчому окрузі відповідна територіальна виборча комісія приймає рішення про внесення змін до виборчого бюлетеня чи передрукування виборчих бюлетенів. Такі зміни за рішенням територіальної виборчої комісії можуть бути внесені до виборчих бюлетенів членами дільничних виборчих комісій з використанням відповідного штампа. Про зміни, внесені до виборчого бюлетеня, повідомляється кожному виборцю під час видачі виборчого бюлетеня»;

4) абзац перший частини першої статті 70 після слів «волевиявлення виборців» доповнити словом «лише»;

5) частину другу статті 74 після слів «за кандидатів, включених до виборчих списків» доповнити словами «місцевих організацій партій (блоків), що отримали три і більше відсотків голосів виборців»;

6) абзац перший частини першої статті 75 після слів «по окремій виборчій дільниці» доповнити словом «лише».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. На чергових виборах народних депутатів України, які будуть проводитися у березні 2006 року, окружні виборчі комісії повинні виконати зобов'язання щодо утворення дільничних виборчих комісій, там, де вони на час оприлюднення цього Закону ще не утворені, не пізніш як на третій день після дня набрання чинності цим Законом.

3. Рішення, передбачене абзацом другим частини п'ятої статті 44 Закону України «Про вибори народних депутатів України», щодо осіб, включених до складу дільничних виборчих комісій звичайних та спеціальних виборчих дільниць до дня набрання чинності цим Законом, приймається не пізніш як на третій день після дня набрання чинності цим Законом.

4. Центральній виборчій комісії разом з Національною телекомпанією України та Національною радіокомпанією України забезпечити на засадах соціальної реклами проведення дистанційного навчання членів виборчих комісій з питань застосування виборчого законодавства на виборах, що відбудуться у березні 2006 року, шляхом трансляції відповідних навчальних програм на каналі УТ-1 Національної телекомпанії України та Першому радіоканалі Національної радіокомпанії України, а також соціальної реклами, спрямованої на заохочення громадян перевірити та уточнити списки виборців на виборчих дільницях.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
14 березня 2006 року.
№ 3519-IV.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 9, ст. 96; із змінами, внесеними законами України від 23 лютого 2006 року № 3469-IV та № 3513-IV) такі зміни:

1. У статті 1:

у частині другій цифри «138.120.885,7» та «108.444.647,8» замінити відповідно цифрами «138.258.107,7» та «108.581.869,8»;

у частині четвертій цифри «13.108.444,9» та «11.602.227,4» замінити відповідно цифрами «13.245.666,9» та «11.739.449,4».

2. Внести зміни до додатків № 2 та № 3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» відповідно до додатків № 1 та № 2 до цього Закону.

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 14 березня 2006 року. № 3521-IV.

■ **ВІТАННЯ!**

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України та Профспілковий комітет професпілкової організації народних депутатів України IV (XV) скликання щиро вітають народного депутата України IV (XV) скликання Верховної Ради України **ГОРБАЛЯ Василя Михайловича** з 35-річним ювілеєм та бажають міцного здоров'я, щасливих днів і плідних справ, довголіття, благополуччя та здійснення всіх задумів!

■ **У НОМЕР**

Міжфракційне депутатське об'єднання «Козацтво Запорозьке»

Ми, народні депутати України, визнаючи, що збереження та розвиток надбань народу є одним з пріоритетних напрямів політики держави, вважаємо за необхідне об'єднати зусилля з метою розвитку, збереження та примноження традицій Запорозького козацтва.

Хто не знає й не цінує свого минулого, той не матиме достойного майбутнього. Міжнародне громадське об'єднання «Козацтво Запорозьке» — це не тільки приклад створення ефективної армії, це приклад консолідації народу навколо національної ідеї, ідеї української державності. «Козацтво Запорозьке» — це приклад республіканської форми правління.

Традиції Запорозького козацтва — це благодатне, але, як не прикро — замулене сьогодні, джерело для духовного розвитку українського народу. Ми хочемо розчистити це джерело, відкрити та зберегти його для українців. Історичні та духовні надбання, традиції Запорозького козацтва повинні стати важливою складовою духовного розвитку українського суспільства, особливо молоді, виховання справжнього патріотизму та відчуття величі рідної країни.

Відновлені та збережені святині Запорозького козацтва могли б стати центрами світового туризму, сприяти зміцненню авторитету України на міжнародній арені, а також джерелом валютних надходжень.

У зв'язку з цим ми заявляємо про створення міжфракційного депутатського об'єднання міжнародного громадського об'єднання «Козацтво Запорозьке».

Закликаємо шановних народних депутатів підтримати цю важливу для розвитку країни ініціативу та приєднатися до нашого об'єднання. Це об'єднання відкрите для вас, шановні колеги.

До міжфракційного депутатського об'єднання «Козацтво Запорозьке» вступили Олександр Шевченко, Микола Шершун, Борис Андресюк, Василь Надрага, Василь Калинчук, Олександр Бандурка, Володимир Плютинський, Борис Райков, Олег Юхновський, Анатолій Льовін, Анатолій Гіршфельд, Сергій Терещук, Іван Річняк, Валентин Савицький, Вадим Гуров, Олександр Колоніарі, Омелян Парубок, Георгій Крючков, Олег Салмін та інші, всього 120 народних депутатів.

■ **ФОТОФАКТ**

Президент України Віктор Ющенко взяв участь у церемонії нагородження лауреатів Державної премії України в галузі науки і техніки 2005 року та лауреатів щорічних премій Президента України для молодих учених, що відбулася в Маріїнському палаці.

На знімку: Віктор Ющенко вітає лауреатів.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Доля країни залежить від кожного

Найближча до людини та влада, до якої кожен простий громадянин може дотягнутися рукою. І від того, наскільки творчо працюють місцеві ради, українці судять про дієздатність усієї держави. Саме такі слова найчастіше лунали під час учорашньої зустрічі на Миколаївщині Голови Верховної Ради Володимира Литвина з представниками органів місцевого самоврядування. Вони подякували главі парламенту і народним депутатам за лобіювання їхніх регіональних інтересів і загалом за підтримку місцевих бюджетів. «Ми зрозуміли, що ми потрібні державі. До цього нас ніби і не знали, і не чули», — зазначив міський голова Миколаєва Володимир Чайка. Однак проблем в області і справді вистачає.

Зокрема, на вчорашній сесії Миколаївської обласної ради, розглядалося питання вкрай актуальне для жителів області — добудова Ташлицької ГАЕС. Навколо цієї проблеми суперечки тривають не перший рік. Сперечаються екологи та енергетики. Одні категорично проти добудови Ташлика, інші вважають його економічно доцільним. Представники громадських організацій та політичних партій пікетували сесію обласної ради, на якій розглядалося питання відведення земельних ділянок під хвостову частину Олександрівського водосховища Ташлицької ГАЕС. Екологи впевнені, що під час відведення цих земель, які мають статус земельного заповідного фонду, не враховано вимоги чинного законодавства. У зв'язку з цим не проводилася оцінка наявності видів тварин і рослин, занесених до Червоної книги України на зазначеній ділянці, не здійснювався розрахунок збитків та відшкодування шкоди за їх знищення, відсутні обгрунтування необхідності вилучення особливо цінної земельної ділянки, що не погоджено з адміністрацією регіонального ландшафтного парку «Гранітно-степове Побужжя». До того ж порушуються висновки державної екологічної експертизи Мінекобезпеки України від 30.04.98 р. Поки що остаточне рішення з цього питання не прийнято.

До останнього часу не визначена доля комплексу машинобудування «Зоря-Машпроект». Це унікальне підприємство на якому працюють 12 тисяч осіб і яке має замовлення на 3—4 роки вперед та спеціалізується на виробництві газових турбін для України, Росії, Індії, Китаю, мало не стало об'єктом приватизації. Наприкінці минулого року було підписано відповідний указ Президента. Втім, завдяки наполегливості депутатів Верховної Ради та особисто Володимира Литвина, підприємство вилучено зі списків об'єктів, що підлягають приватизації.

Крім того, серед найактуальніших проблем регіону, на яких акцентували увагу міські та сільські голови на зустрічі з Головою парламенту, вкрай необхідне реформування житлово-комунального господарства і підтримка АПК. «Українське село здавна називали і називають колискою нації, — схвильовано говорила сільський голова Шостакового Надія Коваленко, — це правильно. Але нинішнє село, як і колиска, в якій виросли діти і яка відслужила свій вік, закинуто на горище, геть з очей». «Прикро, — наголошував керівник державного підприємства «Племрепродуктор «Степовий» Миколаївського району і депутат облради Володимир Погорєлов, — що зерно збиткове, а найстрашніше, що деякі селяни не хочуть сіяти і не будуть». Отже, наголошували більшість промовців, держава має не лише визначити найстратегічніші для себе завдання, а й стовідсотково забезпечувати програми фінансовою підтримкою.

«Завдячуючи вам, на Миколаївщині спокійний і прогнозований розвиток подій. Нині висока і прискіплива увага до виборів, — зазначив глава парламенту у своєму виступі, — вони відбудуться. Важливо донести до кожного, що саме від нього залежить доля країни». А політикам, на переконання Володимира Литвина, треба менше говорити так чи не так, а більше — як робити.

Цього дня глава парламенту вшанував героїв Великої Вітчизняної війни і поклав квіти до Меморіалу 68 героям-ольшанцям. 28 березня виповнюється 62 роки з дня визволення міста корабелів від німецько-фашистських загарбників. Тоді 68 радянських десантників під командуванням Костянтина Ольшанського перші з'явилися в окупованому місті й були відзначені — і це єдиний в історії світових війн випадок — вищою державною нагородою Герой Радянського Союзу.

Олена ІВАШКО, Наталя ЯРЕМЕНКО,
Київ—Миколаїв.

Втрачені заощадження — громадянам

■ **ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

Вечірнє засідання 16 березня

У вкладників колишнього Ощадбанку з'явилася надія: парламент схвалив закон про внесення змін до держбюджету-2006, яким передбачається спрямувати дев'ять мільярдів гривень, отриманих від приватизації ВАТ «Криворізький металургійний комбінат «Криворіжсталь», на поступову компенсацію громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень в установах Ощадного банку колишнього СРСР. За такий законопроект у авторстві народних депутатів із фракції СДПУ(о) Нестора Шуфрича, Володимира Воюша та Володимира Зайця проголосували 275 парламентаріїв.

Як відомо, 24 жовтня 2005 року на відкритих торгах було продано 93,02% акцій «Криворіжсталі» металургійному холдингу «Mittal Steel Germany GmbH» за 24,2 млрд. гривень. Після чого на розгляд парламенту було внесено кілька десятків законопроектів з різними пропозиціями, як розпорядитися отриманими до державного кошторису додатковими коштами. Однак прийнятий парламентом закон іще потребує підписання Президентом України.

Парламент також прийняв постанову про збільшення бюджетних асигнувань Інституту нейрохірургії ім. А. Ромоданова за рахунок стабілізаційного фонду держбюджету, внесену народним депутатом Катериною Фоменко (фракція Народної партії). Парламент рекомендував Кабінету Міністрів при опрацюванні закону про внесення змін до цьогорічного держбюджету виділити близько 30 тис. грн. на придбання нейрохірургічного обладнання «Гама-ніж», яке застосовують під час операцій із видалення ракових пухлин головного мозку людини. Схвалено й постанову про повне погашення заборгованості зі збору до Фонду для здійснення заходів щодо ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення.

Розглянувши пропозиції Президента України до закону по тимчасові слідчі та спеціальні комісії Верховної Ради, депутати схвалили цей закон, який уже вдруге за нинішній рік повернувся до парламенту з президентським вето, у новій редакції. Глава держави, зокрема, не погоджується з тим, щоб надати ТСК право приймати рішення про вилучення необхідних для розслідування документів. Подолати вето Президента, як пропонував профільний комітет, не вдалося, проте закон знову прийнято конституційною більшістю (319 «за») з частковим врахуванням зауважень глави держави. У новій редакції з пропозиціями Президента прийнято і зміни до законів «Про наукову і науково-технічну діяльність» щодо зарплат і пенсій науковців, «Про державну реєстрацію юридичних та фізичних осіб».

У цілому також схвалено зміни до статті 51 закону про держбюджет-2006 щодо врегулювання фінансування пільг, зміни до Цивільно-процесуального кодексу щодо розгляду апеляційних справ, постанову про встановлення меж міста Обухів на Київщині та ін., ратифіковано низку міжнародних угод.

Юліана ШЕВЧУК.

БЮК — не БЮТ, Воробей — не Горобець

Ранкове засідання 17 березня
(Початок на 1-й стор.).

Відповідаючи на запитання колег, Ігор Юхновський зауважив на одній істотній причині помилок у складанні списків виборців (тема сьогодні особливо на слуху). Він назвав ледачими деяких учасників виборчого процесу на місцях, зокрема і з так званих робочих груп, створених владою, які замість вдумливого перекладу прізвищ виборців з російської українською вдалися до послуг комп'ютерного перекладача. От і вийшло, що громадянин Кузнецов став Ковалем, а Воробей — Горобцем. Доповідач закинув докір на адресу законодавчої влади, яка погодилася на вибори в один день до рад різних рівнів, що також може спричинити стовпотворіння на виборчих дільницях.

Тезу про демократичність виборів прямо в сесійній залі підтвердили самі парламентарії, які, скориставшися регламентною нормою про виголошення депутатських запитів, заяв, повідомлень, не оминули нагоди попрацювати на настрої виборців 26 березня. Сенсаційно пролунала заява соціаліста Івана Бокого, спричинена останніми публікаціями у ЗМІ на тему касетного скандалу. Запідозривши в цих публікаціях підступи політичних однодумців Володимира Литвина, соціаліст привселюдно з парламентської трибуни висловив підозри в аморальності лідера НБЛ. Представник НБЛ Василь Надрага з тієї само трибуни заявив: усе, що говорилося про В. Литвина, — «повна брехня, бруд і інсинуації». У свою чергу, представник комуністів Олександр Масенко, згадавши про якусь публікацію журналіста Івана Бокого і оцінку колишньої діяльності оратора-комуніста на посаді голови колгоспу, заявив, що «колгоспи розвалили саме соціалісти». Регіонал Микола Комар присвятив свій виступ наслідкам приватизації «Криворіжсталі», а комуніст Юрій Соломатін — так званому общаку помаранчевих лідерів під час революції і ролі в цьому російського олігарха Березовського.

Цілком у дусі передвиборчих настроїв продовжили і тему депутатської недоторканності. Юрій Кармазін — лідер одноіменного блоку (БЮК) — цього разу не став зривати вивішений у сесійній залі плакат блоку Юлії Тимошенко (БЮТ), а причепив неподалік свій. У ньому він інформує колег-депутатів про кількість бютівців, які свого часу проголосували за прийняття закону про недоторканність депутатів місцевих рад. Із самого початку засідання представник БЮТ Олег Білорус вимагав внести до порядку денного це злободенне питання і заявив, що відповідний законопроект про скасування недоторканності підписали представники усіх депутатських груп і фракцій, окрім «Регіонів України» і КПУ. Одначе пізніше, до честі самого О. Білоруса, він вибачився перед колегами-комуністами, бо з'ясувалося, що й вони в останню мить також поставили свій підпис під відповідним законопроектом. Хай там як, а сам документ розглянути не вдалося.

Окрім інформації тимчасової спеціальної комісії з питань виборчого законодавства, парламент запланував розглянути до 13-ї години ще більш як десять документів. Серед них і важливі для сільських виборців законопроекти, зокрема, зміни до Закону «Про молоко та молочні продукти», з приводу відповідності якості безпеки цих продуктів стандартам України, а також зміни до Кодексу України про адмінпорушення з приводу відповідальності за реалізацію самогону та апаратів для його виготовлення. Під завершення засідання парламент ухвалив у першому читанні зміни до Закону «Про державні гарантії відшкодування заощаджень громадян України», що передбачає конкретні джерела витрат на ці цілі.

Парламентарії включили до порядку денного також і два законопроекти — про технополіс «Київська політехніка» та Кодексу України «Про надра». Перший вдалося ухвалити без особливих дебатів. Доповідач, той самий Ігор Юхновський, досить дохідливо нагадав колегам про те, що в Україні не бракує винахідників, але ось мало грамотних інноваційників, які фахово і системно повели б Україну цим шляхом. Пропозиція надати відомому вузу України — київським політехнікам — право на створення технополісу дасть можливість поєднати інноваційну діяльність з підготовкою кадрів і потуги окремих винахідників з підготовленими менеджерами-інноваційниками. За прийняття законопроекту у першому читанні проголосували 286 народних депутатів.

Наступний тиждень парламентарії запланували працювати у виборчих округах. Як зауважив головуючий на засіданні Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк, це зроблено мудро, отам, як сказав він, і наговоримося.

Анатолій БЕНЬ.

Навіть якщо лист Пукача фальшивий, запитання виникають справжні

■ СКАНДАЛ

Учора ми повідомляли про оприлюднення у російській пресі начебто листа генерала МВС Пукача. Цілком очевидно, що незалежно від того, чи справжній це лист, чи чергова фальшивка, ним мають зацікавитися у Генпрокуратурі, Службі безпеки та Міністерстві внутрішніх справ України. Щоправда, як і варто було очікувати, ці відомства з коментарями не поспішатимуть. Зокрема, прес-секретар голови Служби безпеки України Марина Остапенко зазначила, що не може коментувати так званий «лист Пукача», оскільки «справу про вбивство Гонгадзе веде Генпрокуратура, а СБУ лише виконує її окремі доручення, у тому числі стосовно пошуку генерала Пукача». У пресслужбі Генпрокуратури також не вважають за можливе коментувати цей лист з тієї причини, що «частину справи Гонгадзе уже передано до суду, а частина ще розслідується».

Тим часом з цього приводу висловили свої думки деякі фігуранти «листа Пукача». Зокрема, Петро Порошенко заявив, що цей лист є фальшивкою і провокацією, але, на його думку, поява нових фактів допоможе слідчій групі Генпрокуратури у встановленні та затриманні замовників і виконавців злочину.

■ БУКВА ЗАКОНУ

Справа Мельниченка

Про правові наслідки вчинків екс-майора Мельниченка виключно з позиції законодавства України

Закон «Про інформацію»

Стаття 9. Право на інформацію

Реалізація права на інформацію громадянами, юридичними особами і державою не повинна порушувати громадські, політичні, економічні, соціальні, духовні, екологічні та інші права, свободи і законні інтереси інших громадян, права та інтереси юридичних осіб.

Стаття 46. Неприпустимість зловживання правом на інформацію

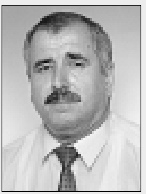
Інформація не може бути використана для ... посягання на права і свободи людини.

Не підлягають розголошенню відомості, що становлять державну або іншу передбачену законодавством таємницю.

Закон «Про оперативно-розшукову діяльність»

Стаття 8. Права підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність

Негласне проникнення до житла чи до іншого володіння особи, зняття інформації з каналів зв'язку, контроль за листуванням, телефонними розмовами, телеграфною та іншою кореспонденцією, **застосування інших технічних засобів одержання інформації проводяться за рішенням суду**, прийнятим за поданням керівника відповідного оперативного підрозділу або його заступника. Про отримання такого дозволу суду або про відмову в ньому зазначені особи повідомляють прокурору протягом доби. **Застосування цих заходів проводиться виключно з метою запобігти злочинові чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальної справи, якщо іншим способом одержати інформацію неможливо.** За результатами здійснення зазначених оперативно-розшукових заходів складається протокол з відповідними додатками, який підлягає використанню як джерело доказів у кримінальному судочинстві.

Народний депутат України Анатолій МОРОЗ: «Пан Мельниченко нехай не ховається, а з'явиться в Генеральну прокуратуру, і дасть свідчення, а не ходить закутками і наводить наклепи». («Фраза»)

Конституція України

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

Кримінальний кодекс України

Стаття 344. Втручання у діяльність державного діяча

1. Незаконний вплив у будь-якій формі на ... Голову Верховної Ради України, народного депутата України, з метою перешкодити виконанню ними службових обов'язків або добитися прийняття незаконних рішень — карається позбавленням волі на строк до трьох років.

Стаття 359. Незаконне використання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації

1. Незаконне використання спеціальних технічних засобів негласного отримання інформації — карається штрафом від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк до чотирьох років, або позбавленням волі на той самий строк.

2. Ті самі дії, якщо вони вчинені повторно, за попередньою змовою групою осіб або організованою групою, або заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб, — караються позбавленням волі на строк від трьох до семи років.

Крім того, за наявності певних ознак, вчинки екс-майора Мельниченка можуть підпадати під дію ст. ст. 365, 383, 384, 387 Кримінального кодексу України.

Сліди губляться в Ізраїлі

Як підтвердив «Голосові України» завідувач відділу кримінальної хроніки найтиражнішої щоденної латвійської російськомовної газети «Вести сегодня» Олексій Стефанов, їхнє видання справді першим, ще 6 березня, опублікувало скандальну статтю «Хто вбив журналіста?». І тільки після цього її розповсюдили російські ЗМІ. У матеріалі йдеться про так званий лист Пукача, який нібито збиралась передати редакції невідома журналістка наприкінці грудня. У статті сказано, що вона начебто записала листа під диктовку самого генерала. Автором статті в латвійській газеті зазначений Григорій Штольцер, який, кажуть у редакції, є власкором «Вестей сегодня» в Ізраїлі.

Стаття з'явилася на сторінці Стефанова, коли він був відсутній на роботі, і, за свідченням журналіста, дуже оперативно потрапила в номер. Нашому колезі так і не вдалося дістати координати автора статті — колишнього співробітника газети, що свого часу емігрував на історичну батьківщину. За словами Стефанова, це позаштатний автор і він сам виходить на зв'язок з редакцією в разі потреби. Зв'язатися ж із редактором газети Олександром Бліновим і відповідальним секретарем Олександром Козаковим «Голосові України» не вдалося. Їхні телефони були відключені.

Яна СТАДІЛЬНА.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Вода, тепло і... краса

Вода, тепло і благоустрій — ось три головні теми, які порушували мешканці Мар'їнки під час прямої лінії з міським головою Сергієм Федоровим. Розмова з керівником міста відбулася під час роботи виїзного корпункту газети «Голос України» в Мар'їнці.

— Сергію Костянтиновичу, на посаді міського голови ви порівняно недавно і, судячи з того, як важко вас застати в робочому кабінеті та вдома, майже весь час проводите на об'єктах...

— Проблем вистачає, і це підтвердили дзвінки мешканців. Основною залишається водопостачання. Старі траси віджили своє. Ми отримуємо воду з Петровського району Донецька, за 18 кілометрів звідси. Насосна станція на Петрівці в жалюгідному стані. Втрати води дорогою досягають 70 відсотків — за нормативних 30 відсотках! Тому ми весь час винні водоканалу, а люди скаржаться на сухі крани. Проблема така велика, що її не в змозі вирішити ані місь-ка, ані районна влада. Потрібна допомога із обласного, а може, й державного бюджету.

— Чи може місто отримувати воду ближче, ніж за 18 кілометрів?

— Ми розглядали такі варіанти, є прийнятне рішення, але проблема у фінансуванні. Хоча не можна сказати, що ми сидимо склавши руки та чекаємо на допомогу. Замінили трасу водовідведення в центрі міста. Це лише перша черга, будемо продовжувати роботу. Сильні морози виявили інші слабкі місця в комунальному господарстві. Разом з моїм заступником весь час працювали на проривах. Щодня відстежували, скільки будинків залишалися без тепла чи води. Зварювальники відморожували собі руки на такому морозі. Дитсадок «Золотий ключик» — там шість труб розморозилися, будемо з'ясовувати, чия провина.

— Під час «прямої лінії» лунали запитання щодо очищення річки Осикової. Чи є у міста спеціальна екологічна програма?

— Осикову забруднюють стоки донецької шахти «Трудівська». Не будемо казати, хто гарний, хто поганий, але торік очищення нарешті розпочали. 705 метрів уже очищено, цього року роботи триватимуть. Звичайно, якби був земснаряд, було б легше, але тут доводиться працювати вручну. Люди помітили результат: ґрунтові води відступили, хоча раніше по вулицях Матросова, Тельмана, Артема вода стояла у підвалах. Тож приємно було чути не скарги, а подяки.

— Мар'їнку включено до обласної програми газифікації. Наскільки доступними будуть блага цивілізації для мешканців міста?

— Цього року заплановано повністю газифікувати східну частину. Якщо говорити про програму загалом, то на її реалізацію потрібно 526 тисяч гривень. Ці кошти виділятимуться із бюджетів різних рівнів протягом чотирьох років.

— Які ще пропозиції із благоустрою ви почули від мешканців міста під час телефонного спілкування?

— Люди порушували проблему прибирання сміття. Комунальне підприємство «Промінь» не в змозі впоратися з обсягами. До того ж виникає замкнене коло: люди не оплачують послуги, бо сміття не вивозиться, а комунальники не можуть працювати без грошей на пальне. Крім того, не вистачає контейнерів. Розповідають, це було ще до мого приходу, в місті встановили контейнери для сміття, які простояли... рівно два з половиною тижні. А потім зникли.

Взагалі планів багато. Ось будівництво міської лазні, наприклад, розпочинаємо. Це, вважайте, наказ виборців. Центр потребує оновлення: треба прибрати старі кіоски і збудувати сучасні об'єкти. Туалети громадські — обов'язково. Проект уже є, будемо ремонтувати.

Ліна КУЩ,
Ірина ОЛЬШАНСЬКА.

На знімку: Сергій Федоров отримує сувенір від «Голосу України» — футболку із символікою газети.

Фото Василя ЛИСЕНКА.

■ ВИБОРИ-2006

Гостра боротьба на Волині точиться і серед претендентів на сільських голів. Так, у селі Підгайці Луцького району на сільського голову балотується аж 9 кандидатів, в Одерадах — 6, Маяках, Гіркій Полонці, Лищах, Піддубцях — по 5, іще в чотирьох сільських радах — по 4, в п'яти — по 3. Із 29 сільських рад лише у трьох — по одному кандидату на сільського голову. Не має конкурентів, зокрема, сільський голова Боратина Сергій Яручик. Що ж до Рокинської і Торчинської селищних рад, то тут на посаду голів претендує відповідно 8 і 5 кандидатів. Серйозною буде конкуренція і серед кандидатів у депутати сільської ради. Якщо раніше в селі Підгайці було складно підібрати депутатів на всі округи, то зараз на 15 депутатських місць претендують 29 осіб. У Піддубцях конкуренція буде ще жорсткіша: на 15 депутатських місць — 35 кандидатів.

* * *

Дніпропетровською міською виборчою комісією знято з реєстрації за власним бажанням одного з кандидатів на посаду міського голови. Напередодні чергового засідання від нього в комісію надійшла заява, яку одноголосно задовольнили. Таким чином, тепер на посаду Дніпропетровського міського голови претендують 10 бажаючих. Серед них — народний депутат-комуніст Віктор Борщевський, нинішній голова Іван Куліченко, депутати міськради, підприємці й держслужбовці.

* * *

Нині в Україні зареєстровано 80 тисяч працівників водного транспорту. Як заявив генеральний секретар федерації профспілок працівників водного транспорту і плавскладу Євген Омельчук, на день голосування у рейсах в морях і океанах перебуватимуть 40 тисяч громадян України, які працюють «під прапором» іноземних держав. Практично всі вони будуть позбавлені можливості проголосувати, бо на іноземних суднах не передбачено створення виборчих дільниць.

* * *

...На 100 мандатів у Верховну Раду Криму претендують 1536 кандидатів, зареєстрованих виборчкомом автономії, повідомив його голова Олексій Кондратенко. Він відзначив, що на старті народного волевиявлення ще не приступили до роботи понад 100 дільничних виборчих комісій. Приміром, в Армянську із 15 комісій в шести немає голів, у Євпаторії із 42 — у третині в розпалі заміна голів, заступників, секретарів і членів виборчкомів. У Сімферополі із 159 дільничних виборчих комісій у третині немає належних умов для роботи.

Фракція Комуністичної партії України у Верховній Раді України висловлює глибоке співчуття народному депутату України другого та третього скликань Роєнку Віктору Григоровичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері **ФРОСИНИ СЕМЕНІВНИ.**

Для весняно-польових робіт аграріям Дніпропетровської області необхідно 930 млн. грн.

Ярослав КЕНДЗЬОР закликав Генпрокурора Олександра Медведька відреагувати на рішення Харківської міськради про надання російській мові статусу регіональної

Ще двом заводам дозволено експортувати молокопродукцію до Росії

Москва. Ще двом заводам України дозволено експортувати молочну продукцію до РФ. За результатами спільної з українськими ветеринарними інспекторами перевірки було ухвалено рішення про видачу дозволів на експорт молокопродуктів до Росії ЗАТ «Хмельницька маслосирбаза» і ЗАТ «Гадячсир». Про це йдеться у повідомленні Міністерства сільського господарства Росії. У документі також наголошується, що нині Россільгоспнагляд продовжує аудит роботи Ветеринарної служби України. Нагадаємо, що Росія запровадила заборону на імпорт тваринницької продукції з України з 20 січня 2006 року, **передає РІА «Новости».**

Повія заражала СНІДом

У Чернівецькій області до 5,5 року позбавлення волі з примусовим лікуванням від СНІДу засудили громадянку Молдови, 37-річну повію, яка заразила понад 200 клієнтів. Заступник чернівецького транспортного прокурора Ярослав Шелегон, який підтримував обвинувачення, повідомив журналістам, що жінка повністю визнала свою провину, хоч і негативно сприйняла появу в залі суду потерпілих, **повідомляє УНІАН.**

І інваліди працюють, і керівники з нагородами

Чернігів. За підсумками обласного конкурсу на звання «Кращий роботодавець року» переможцями стали Бобровицький районний міжгосподарський комбінат комунального господарства «Райсількомунгосп», дочірнє підприємство «Комунальник» Городнянського ВУЖКГ, ВАТ «Менське підприємство з племінної справи в тваринництві», ВАТ «Чернігівський хлібокомбінат», ВАТ «Чернігівський молокозавод» та інші. Керівники цих підприємств, які активно переймаються працевлаштуванням інвалідів, безробітних, отримали нагороди, почесні дипломи.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Палата номер один

Дніпропетровська область. Тут створено першу в Україні і поки що єдину обласну будівельну палату. За словами її засновників, вона необхідна, щоб налагодити конструктивний діалог між будівельниками та владою, створити умови для підприємницької діяльності у сфері будівництва, сприяти розвитку будівельного ринку і застрахувати споживачів від різних ризиків. Палата є добровільним громадським формуванням, і окрім розв'язання різноманітних проблем, що з'являються у процесі будівництва, має на меті проводити підготовку і перекваліфікацію фахівців для роботи у сфері будівництва. Оскільки, за словами голови Дніпропетровської ОДА Надії Дєєвої, кадрова проблема — одна з найголовніших, що впливають на розвиток будівництва в області.

Сергій КРАВЧЕНКО.

Сміття перетворять на бізнес

Крим. Курортне місто Саки стало першою ластівкою сучасного очищення півострова від сміття. Днями тут запрацює потужний комплекс сортування й перевантаження твердих побутових відходів, який додасть нині 70 робочих місць, а влітку — півтори сотні. Річна потужність екологічно чистого підприємства, яке не передбачає жодних викидів у атмосферу, — 120 тисяч тонн сміття. Нинішня потреба міста — удвічі менша.

Згідно з регламентом Міністерства охорони здоров'я щодо рекреаційної зони, тут, в білосніжних цехах і корпусах з побутовими приміщеннями за євростандартом, на околиці міста лише механічно сортуватимуть відходи. Після чого органічні й хімічно неактивні матеріали вивозитимуть на полігон, а скло і пластик після брикетування відправлятимуть на сміттєпереробні заводи.

Віктор ХОМЕНКО.

■ ФОТОФАКТ

Протягом двох днів на Житомирщині перебували члени Міжнародного трейд-клубу, який об'єднує співробітників з торгово-економічних питань посольств іноземних держав. Вони ознайомилися з інвестиційними проектами, побували на підприємствах Житомира й Коростеня, а найголовніше — спілкувалися з підприємцями (на знімку).

Фото Олексія КАВУНА.

Поворожіть ворожці

— Жіночко, як проїхати до Жовтневої лікарні?

Оце традиції! Фраза, з якої розпочинається «насаджування на гачок», не змінюється десятки років.

Хтось хапає мене за руку — і я обертаюся: очі горіхового кольору, темне волосся з рудими пасмами, вік не визначити — від 20 до 40 років, великий живіт, за спиною в брудному ганчір'ї дитинча... І тут якесь чортеня тягне мене за язика:

— А давай я тобі поворожу, усю правду розкажу, — починаю я власне ворожіння зі слів, яким мене навчила знайома. Вона рома, але з осілих. Пригадуючи її «уроки», продовжую, намагаючись пильно дивитися в очі, не відпускаючи погляду і не перериваючи монолог:

— Дай мені п'ятірочку, та загорни в десяточку, зверху поклади двадцятку, тільки міцно потримай у руках та загадай бажання. Віддай мені, а я тобі скажу, чи збудеться...

На обличчі «ворожки» такий подив, що я ледь не збиваюся з ритму, але продовжую:

— А як даси якусь річ із золота, то розкажу, як від біди вберегтися, як ворогів позбутися, заздрість відвернути.

Бачу, як замість подиву в очах з'являються веселі бісенята, і жінка починає так щиро сміятися, що сонячні зайчики від золотих зубів, яких у її роті набагато більше, ніж власних, просто засліплюють...

— На, тримай, чесно заробила, — витягає з кишені чималеньку пачку грошей і простягає мені двадцятку. — Тільки з золотом краще не зв'язуйся: грошики всі однакові, а от коштовності в міліції й упізнати можуть...

Незбагненний народ, чарівний. Народ, який живе за законами фізики, принаймні двома з них: про броунівський рух і про збереження енергії. Ці табори беруться нізвідки і в нікуди йдуть, вони просто переміщуються з одного великого міста до іншого...

Олена СКРИПКА.

На знімку: ворожба ворожбою, а обід за розкладом.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

■ ФОТОФАКТ

У Черкаському інституті пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля довгоочікуване нововведення. З нинішнього року звання лейтенанта внутрішньої служби присвоюватимуть не лише випускникам, а й випускницям цього навчального закладу.

На знімку: заступник міністра МНС Анатолій Медвідь з групою відмінниць навчання.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Автомати — під дах

Депутати Миколаївської міськради заборонили розташовувати ігрові автомати на вулицях і зупинках міського транспорту. За рішенням сесії, всі вони повинні перебувати у приміщеннях: ігрових залах чи спеціальних павільйонах. Робота «ромашок» та інших подібних апаратів має припинятися в 22.00, а неповнолітнім доступ до гри на автоматах узагалі заборонений.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Довголіття на розлив

Літнім людям повертають здоров'я в... барі, де зібрано великий асортимент лікарських трав для приготування цілющих чаїв. А бар цей розташований у Кам'янець-подільському медико-соціальному центрі для реабілітації пенсіонерів, інвалідів війни та праці «Довголіття». Цілющі чаї — чудове доповнення до якісного лікування, чотириразового харчування, дбайливого догляду хворих. Є тут також бібліотека та кімната молитви. Влада обіцяє відкрити ще тренажерний зал та кабінет для реабілітації хворих на серцево-судинні недуги.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Хабара треба давати...

Підприємець із Білої Церкви Ірина Батрак не дала хабара. Вона вважає, що тому вантаж, призначений російським партнерам, чекав на відправлення сім місяців.

За цей час «Білпром» перевіряли і податкова, і СБУ. Кілька разів робили експертизу вантажу — синтетичного алмазного порошку. Хоча сертифікат на нього, виданий Гемологічним центром Мінфіну України, надали митникам одразу. Відповідно до цього документа, експортований порошок не має ювелірної цінності. Росіяни використовували його для виготовлення шліфувальних і гострильних кругів. До речі, партнерів теж піддали ретельній перевірці за запитом українських органів. У результаті ті теж зазнали збитків і розірвали контракт із нашими бізнесменами.

При цьому, стверджує потерпіла сторона, за сім місяців митниця так і не пояснила причину затримання вантажу. Тільки після звернення керівництва фірми до народного депутата Володимира Стретовича, хури з алмазним порошком випустили до Росії...

— Треба було дати хабара, — каже консультант ЗАТ «Консалтинговий центр» Дмитро Нілов. — Але попередньо переписавши номери купюр і повідомивши про це прокурора.

— Якщо говорити про цю ситуацію, то в спілкуванні з державними органами є формальний порядок. І його слід дотримуватися, щоб проблеми вирішувалися успішно. Ви повинні вимагати пояснень. А митний орган у разі відмови в пропусканні товару або транспорту зобов'язаний надати зацікавленим особам письмове пояснення з перерахуванням причин затримання. А також — з докладним викладом наступних дій, які треба зробити, щоб закінчити оформлення, — прокоментував Д. Нілов.

Скаржитися на дії митного працівника експерт рекомендує по інстанції: спершу — начальникові митного поста, якщо немає результату — керівництву митного комітету. Не допомагає — ідіть до суду. До речі, суд, куди звертілося керівництво «Білпрома», жодних порушень з боку митниці не виявив. У законі сказано, що вантаж повинен оформлятися, як правило, протягом доби. Але оце «як правило» можна трактувати по-різному.

Ольга ВІТЕР.

Учні профтехучилища працювали, як раби

Співробітники податкової міліції Дніпропетровська виявили підпільний цех, де виготовляли взуття. На конвеєрі без оформлення працевлаштування наймитувало щонайменше 12 робітників, котрі щодня одержували по 50—60 гривень. За попередніми оцінками, тільки торік «поза касою» було виплачено близько 100 тисяч гривень. Організував підпільне виробництво 40-річний Ігор К., який, щоб зекономити, домовився з директором одного з місцевих профтехучилищ і використовував його учнів як дешеву робочу силу. В цеху грубо порушувались санітарно-епідемічні норми та норми охорони праці. Готову продукцію (до речі, з низькоякісної шкіри, без маркування) збували оптовикам на ринках Дніпропетровська і Харкова, **повідомляє наш власний кореспондент у Дніпропетровську Сергій КРАВЧЕНКО.**

Стежками Каменяра

Онук Івана Франка Роланд вирішив побачити на власні очі місця, пов'язані з життям і творчістю свого знаменитого діда. Потім Роланд відвідав будинки, в яких свого часу Іван Франко виступав з привітальним словом до учасниць зборів Товариства руських жінок, проводив разом з Михайлом Павликом збори Радикальної партії, читав поему «Мойсей».

Побував Роланд Франко, який нині мешкає в Києві, і в будинку на вулиці Шевченка, в якому колись жив його батько Тарас Франко. Нині там розташована обласна організація Національної спілки письменників. Не обминув він і село Криворівню Верховинського району, де є музей Каменяра.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківськ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

У Київській міській державній адміністрації вручали відзнаки до Дня працівників житлово-комунального господарства.

На знімку: київський міський голова Олександр Омельченко вручає ключі від двокімнатної квартири Наталії Олійник — двірнику КП «Спецжитлофонд».

■ СВІТ КОРОТКО

РОСІЯ

Підірвано поїзд із нафтою

Учора в Інгушетії було підірвано поїзд із нафтою. Вибух прогримів у місті Карабулак за 500 метрів від нафтобази. На щастя, состав з рейок не зійшов і цистерни не перевернулись. Однак залізничне полотно серйозно пошкоджене. Жертв і потерпілих немає.

ІРАК

У пошуках повстанців

У центральній частині Іраку, в районі міста Самарра, американські та іракські війська за підтримки авіації вчора проводили операцію проти повстанців. Як заявило американське командування, це наймасштабніша військова акція з часу вторгнення в Ірак у 2003 році. У ній було задіяно 50 вертольотів, 200 одиниць техніки і майже півтори тисячі військових, з яких приблизно половина — солдати урядових військ Іраку.

МЕКСИКА

Бій за воду

IV Всесвітній форум води, який відкрився в Мехіко, викликав хвилю протестів і сутичок з поліцією, що на кілька годин паралізувало життя мексиканської столиці. Більше сотні місцевих та іноземних неурядових організацій провели багатотисячний марш проти приватизації водних ресурсів і систем їх доставки споживачеві.

США

Буш б'є рекорди

Популярність президента США Джорджа Буша серед співвітчизників продовжує неухильно знижуватися. На сьогодні лише 33 відсотки американців схвалюють його діяльність на посаді глави держави — це найнижчий рейтинг за весь час його президентства.

СХІДНИЙ ТИМОР

Третину армії — на вулицю

Власті Східного Тимора звільнили з армії більше третини особового складу. Так покарано військових, які, не маючи на те права, оголосили страйк на знак протесту проти поганих умов служби. Невдоволення солдатів викликали, за словами їхніх представників, кумівство і несправедливість, що панують у збройних силах.

БЕЛЬГІЯ

Шоколадний Брюгге

У бельгійському місті Брюгге відбувається фестиваль шоколаду. Цього разу організатори особливий акцент зробили на історії виробництва шоколадних напоїв. З особливим інтересом жителі міста й туристи чекають відкриття виставки фотографій нью-йоркського художника Спенсера Туніка. Він порадує шанувальників знімками оголених людей, обмазаних шоколадною масою.

Краще не матюкатися...

У Білорусії розпочалися президентські вибори. У посольствах цієї країни за кордоном уже йде попереднє голосування. В ході дострокового голосування з виборів президента Білорусії проголосувало 9,1% виборців. Однак усе вирішить неділя. За словами секретаря ЦВК Білорусії Миколи Лозовика, голосування проходить спокійно, ніяких порушень не виявлено.

Єдиний кандидат від опозиції Олександр Милинкевич стверджує протилежне. За його словами, конкурентам чинного президента не дозволяють роздавати агітаційні матеріали, конфіскують листівки. «У більшості наших регіональних штабів керівників уже заарештовано. Затримано їх під абсолютно надуманими приводами — наприклад, «матюкалися» в громадському місці або «чинили опір» діям міліції».

Із музею історії в могилу

Сьогодні відбудеться поховання колишнього президента Югославії Слободана Мілошевича. Його поховають у рідному місті Пожаревац, у дворі власного будинку. Така була воля членів родини. До того ж напередодні так і не стало зрозуміло, чи прийдуть вони самі ховати Мілошевича. Учора серед пасажирів ранкового московського рейсу в Белград ані вдова екс-лідера Міра Маркович, ані його син Марко не значилися. Зате протягом останніх кількох днів десятки тисяч людей попрощалися зі Слобо в Белграді. Труну з його тілом було виставлено в музеї історії Югославії.

Ну а перші результати токсикологічної експертизи, що мала пояснити причину смерті Мілошевича, представники Міжнародного карного трибуналу щодо колишньої Югославії обіцяли оприлюднити до кінця нинішнього тижня.

Безсонні ночі Парижа

Усю паризьку поліцію було поставлено на ноги минулої ночі. Річ у тому, що столиця Франції знову стала епіцентром вуличних боїв. Цього разу сльозогінний газ застосовували проти студентів. Майже п'ятсот молодих людей з камінням і пляшками з запалювальною сумішшю готові були громити і палити все поспіль. Аналогічні великі сутички сталися й в інших містах Франції: Ренне, Тулузі, Монпельє, Шалоне, Бордо. Найбільші за всі останні роки демонстрації супроводжували погроми.

Чим незадоволена французька молодь? Студенти й учні виступають проти реформи трудового законодавства. Зокрема, проти нового контракту для молоді, що скорочує її трудові права і дає роботодавцю право звільняти молодих людей протягом перших двох років без пояснення причин і трудового розгляду, що його запроваджує уряд Домініка де Вільпена. Згідно з соцопитуваннями, 68 відсотків виборців вимагають скасувати контракт на першу роботу для молоді і лише 27% підтримують його. Сам де Вільпен уже дав зрозуміти, що готовий до компромісу.

Однак аналітики вважають, що тепер безладдя зупинити не так-то просто. Адже майже третина тих, хто вийшов уночі на вулиці, й уявлення на мають про суть закону, навколо якого ламаються списи. Хоча він — за ідеєю уряду — спрямований на те, щоб допомогти саме таким, як вони, знайти роботу. Приватний роботодавець не бажає наймати молодих людей без досвіду й ученого ступеня. А новий закон, віднімаючи у новобранців соціальні гарантії, все-таки дає їм шанс працевлаштуватися. Але цього одні протестуючі не знають, а інші не хочуть знати. І, найімовірніше, на Париж чекає ще не одна безсонна ніч. На сьогодні намічено найбільшу велику акцію супротивників реформи ринку праці.

Яна СТАДІЛЬНА.
(За матеріалами зарубіжної преси).

■ ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Співробітники Новоазовської митниці в Донецькій області підвищили заходи безпеки у зв'язку з можливістю проникнення пташиного грипу з Росії. На знімку: працівник митниці зі спеціально навченим собакою перевіряє автомобіль.

Винайдено вітчизняну вакцину проти пташиного грипу

(Початок на 1-й стор.)

А тим часом в Азербайджані від пташиного грипу померло троє людей.

Надходять також повідомлення про загибель тварин по всьому світу. Данська влада підтвердила, що в дикого канюка, знайденого мертвим біля Копенгагена, виявлено вірус H5N1. Як і у філіна, знайденого мертвим у Швеції. У Німеччині пташиний грип виявлено в куниці. На одній із ферм на півдні Ізраїлю померло близько тисячі індичок. Ветеринари поки що і не підтверджують, і не спростовують інформацію про наявність у них вірусу H5N1. Представник міністерства охорони здоров'я Індії заявив, що новий спалах пташиного грипу в країні є пандемією штаму H5N1. Це дані лише за минулий тиждень.

Олена СКРИПКА.

Газифікувати Севастополь за рахунок Москви?

Реалізація спільного українсько-російського проекту газифікації Севастополя вартістю 50 млн. гривень забезпечить газом і теплом 140 тисяч чоловік. Про це днями у Севастополі заявила народний депутат Людмила Супрун. Цікаво, що її візит збігся в часі з поїздкою до Криму посла РФ в Україні Віктора Черномирдіна. Разом вони відвідали Костянтинівський равелін, через який повинна пройти 14-кілометрова газова траса, і Меморіальний комплекс на мисі Хрустальний — сумнозвісний довгобуд. За словами Віктора Черномирдіна, російська сторона виділить необхідні кошти на обидва об'єкти в рамках своєї участі в соціально-економічному розвитку Севастополя.

Тетяна КУРАКІНА.
Севастополь.

«Ми проти торгових воєн»

У Москві відбулись переговори секретаря Ради національної безпеки та оборони України Анатолія Кінаха з його російським колегою Ігорем Івановим, а також із президентом Російської спілки промисловців і підприємців (РСПП) Олександром ШОХІНИМ (на знімку), який відповів на запитання «Голосу України».

— Олександре Миколайовичу, наскільки актуальна ваша зустріч з Анатолієм Кінахом?

— Мені здається, що той факт, що ми в розпал виборчої кампанії обговорюємо проблеми економічного співробітництва, демонструє відкритість українських політиків. Росія й Україна зацікавлені в тому, щоб реалізовувалися великі інвестиційні проекти, ми проти торгових воєн.

— Ви можете назвати ці проекти?

— Хочу підкреслити, що ми обговорювали не міждержавні проекти, а конкретні проекти конкретних компаній. І, зокрема, Анатолію Кінаху було поставлено питання: чи триватиме процес реприватизації там, де присутній російський капітал? Його позиція нас цілком задовольняє. Ніякої реприватизації в Україні нема.

— Російські бізнесмени стали обережніше працювати з Україною?

— Бізнес справді не любить різких рухів. Адже будь-який нормальний підприємець, особливо той, що був пов'язаний з реальним виробництвом, дивиться на 5—7 років уперед. Йому інвестувати серйозні кошти, одержати від них віддачу. Тому, звичайно, і політики повинні розуміти, що політичний цикл набагато менший, ніж економічні, інвестиційні. Зараз багато російських підприємців чекають, чим закінчиться черговий політичний цикл в Україні і як почнеться наступний. Нам треба зрозуміти, на яких умовах Україна приєднається до СОТ.

Розмовляв
Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

10 березня. Одеса. Мітинг проти незаконного акціонування Одеської кіностудії художніх фільмів.

11 березня. Київ. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин став переможцем загальнонаціональної програми «Людина року» в номінації «Громадський лідер».

12 березня. Турин. Олена Юрковська виборола золото IX зимових Параолімпійських ігор 2006 року з лижних перегонів. Загалом вона здобула чотири золоті нагороди.

13 березня. Івано-Франківськ. IV Міжнародний фестиваль хорової музики «Передзвін».

14 березня. Київ. Виставка-огляд залізничного транспорту, відремонтованого в депо силами залізничників і на вагонобудівних заводах.

15 березня. Харків. Найбільший діючий самовар: висота — 180 см, вага — 350 кг.

16 березня. Народні депутати прийняли новий Регламент Верховної Ради України.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Миколи КОСОГО, Андрія НЕСТЕРЕНКА та Укрінформу

З літа у... весну

Повернулися недавно вихованці Центру розвитку дитини із села Буки Сквирського району на Київщині, вже відомого нашим читачам як дитячий будинок родини Суслових.

Нагадаю, підприємець-меценат Іван Суслов та його дружина Наталя замінили рідних батьків осиротілим хлопчикам та дівчаткам: разом з двома, як вони кажуть, «кровними» синами у них тепер 23 дітей.

Відправити малих на відпочинок до Єгипту батьки вирішили після захоплених розповідей про тамтешні принади «кровного» Сашка, котрий повернувся з екзотичного туру по «фараонових

місцях». «Хай усі наші дітки це побачать і покупаються в морі», — постановили Наталя Миколаївна та Іван Миколайович, і вихователі почали збирати в дорогу незвичні для сніжної панорами за вікном шортики і сарафанчики.

Оплатив путівки до «райської» Хургади один із співвласників «Фокстроту» Володимир Шульга, за що йому малі мандрівники вдячні аж «до низького уклону». Розчулений цим широким жестом і Іван Миколайович: він звик більше до прохачів, ніж «давачів», а тут такий подарунок...

— Кілька разів Володимир приїздив до наших діток, придивлявся, як вони живуть. Каже недавно: «У них усе є. Давай я хоч путівками до Єгипту допоможу...» Для мене це, як дощ у засуху. Справа зовсім не в грошах, а в щедрості його душі. Крім мого свата, це єдина людина, яка виявила бажання матеріально підтримати дітей.

...У Борисполі малих курортників, маму Наталю та вихователів Іван Миколайович зі старшими синами чекали з пакетами теплого одягу та цілим візком квітів. Літак трохи запізнювався, і чоловіча половина Суслових встигла мені розповісти про всі «єгипетські новини»: вони «контролювали» процес засмагання, купання і катання на водних лижах по телефону. Нарешті розчинилися двері — і діти побачили батька. «А ми на лижах каталися»..., «А я таку там смачну печену картоплю їла...», «А я так злякалася мавпу...», «А в Єгипті така спекота...», «Спасибі, тату»...

Обліплений малечею, Іван Миколайович вислуховував хор дзвінкоголосих звітів. А налякана «страшною мавпою» шестирічна Катруся тепер дивувалася «кліматичній несправедливості»: чому в Єгипті літо, а вдома сніг?

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото автора.

На ярмарку розробок і технологій

Нещодавно завершився Тиждень цифрових технологій-2006, що об'єднав тринадцяту міжнародну виставку корпоративних інформаційних систем EnterEX, п'яту міжнародну виставку корпоративних телекомунікацій ExpoTEL і третю спеціалізовану виставку «Рішення для управління підприємством» — комплексні системи і спеціалізоване програмне забезпечення.

Понад 100 компаній — провідних учасників ринку інформаційно-комунікаційних технологій з України, Ізраїлю, Польщі, Росії — продемонстрували новітні технології, розробки, обладнання та комплексні рішення.

Як зазначив заступник міністра транспорту та зв'язку України Василь Гандабура, торік відбулися дві найважливіші події, в яких активну участь взяли представники міністерства. Це парламентські слухання з питань інформаційного суспільства та друга фаза Всесвітнього саміту з питань інформаційного суспільства (відбувався в Тунісі). Нещодавно у Верховній Раді в першому читанні прийнято проект закону України про національну стратегію розвитку інформаційного суспільства — документ, розроблений робочою групою при секретаріаті Президента за участю представників Держзв'язку.

Нині Україна демонструє одні з найбільших показників зростання ринку інформаційних технологій в Європі, набуває авторитету на світовому ринку інтелектуальної праці. І хоча це один із ринків, що швидко зростає, однак витрати на інформаційні технології на душу населення у нас не перевищують 40 євро, тоді як у країнах Євросоюзу — 750 євро.

Традиційною подією для Тижня цифрових технологій став триденний з'їзд ІТ-директорів України. Члени співтовариства ІТ-директорів України — керівники та ІТ-директори провідних українських підприємств різних галузей економіки з усіх регіонів України — з'їхалися, щоб підвищити свою кваліфікацію, обмінятися досвідом, ідеями. Серед інших заходів, що відбулися: конференції «Телекомунікаційні рішення для бізнесу», «Безпека інформаційних систем підприємства», «Інтернет-бізнес-2006. Застосування Інтернет-технологій у бізнесі», «Електронний цифровий підпис та електронний документообіг в Україні: стан та перспективи».

— Важко переоцінити комунікативне значення цих акцій, — підсумував подію директор Держзв'язку Георгій Бутенко. — Для фахівців Тиждень цифрових технологій — це унікальна можливість ознайомитися з новітніми розробками та встановити нові ділові контакти. Важливою є й спрямованість тижня на споживачів усіх рівнів та потенційних інвесторів. Це робить його своєрідним каталізатором інвестиційних процесів у ІТ-сфері. Державний департамент з питань зв'язку та інформатизації, — наголосив керівник галузі, — завжди активно підтримує такі масштабні акції. Адже вони є інтегруючою платформою для об'єднання зусиль органів державної влади, бізнес-кіл, ІТ-громадськості. І все задля однієї мети — зростання потенціалу вітчизняної ІТ-індустрії, формування в Україні інформаційного суспільства, надання потужного імпульсу інвестиційним програмам і поліпшення бізнес-клімату в галузі.

Наталія ВЕРЕТЕННИК.

■ ТЕМА

Ох, ваші благородія...

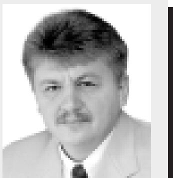
Коли на одному з російських телеканалів з'явилася інформація, що в таємному гарнізоні «Макарів-1», можливо, утримують ув'язнених ЦРУ з Афганістану та Іраку, то не повірила, що в колишніх казематах, де за часів СРСР зберігалося ядерне озброєння, може бути американська в'язниця. Та й інформацію наполегливо спростовували високі армійські чини, а також народні депутати, заступник глави райдержадміністрації, котрий, щоправда, чомусь не бажав говорити «для камери», а без неї все заперечував, та інші офіційні особи, які вважали це маячнею і вигадкою телевізійників.

Зрештою, міністр оборони України Анатолій Гриценко, запросивши журналістів до «Макарова-1», заявив, що вимагатиме від Росії спростування інформації про існування на українській території таємної в'язниці ЦРУ. Бо, за його словами, це «завдало серйозної шкоди Україні та її Збройним силам». Тож запросив журналістів, щоб вони пересвідчилися, що в нас немає ніяких в'язниць.

Ось коли я, переглядаючи сюжет по телебаченню, пошкодувала, що не поїхала до «Макарова-1». Особливо, коли міністр запросив пересвідчитися у відсутності «об'єкта» скандалу: не щодня журналістів запрошують туди, де колись за сімома замками зберігалися військові таємниці.

Утім дуже розчаруватися не встигла, бо «переконуватися» представників ЗМІ пустили лише до... дверей казематів. Військовики пояснили, що об'єкт — режимний, до того ж українсько-російський, і має багато стратегічних таємниць, які належать... Росії. Тож без її згоди туди ніхто й кроку не ступить. Тим паче, що, за словами господарів, наші сусіди й досі застосовують на своїх об'єктах такі само системи захисту, що й у... радянські часи в «Макарові-1»! Хтось з військовиків навіть натякнув про чесне «купецьке» слово, дане російським колегам...

Верховна Рада направить Генеральному прокурору України запит народного депутата Володимира СІВКОВИЧА стосовно перевірки інформації про начебто розміщення на території військового гарнізону «Макарів-1» на Київщині таємної в'язниці ЦРУ («Інтерфакс-Україна»)

Чи не дивні аргументи? Передовсім тому, що після укладення двосторонніх ядерних угод 1997 року в «Макарові-1» не залишилося нічого стратегічно важливого, принаймні так твердила тогочасна влада. А що приховує від нас і що оберігає там влада нинішня? Невже й насправді тодішні стратегічні таємниці у росіян і досі в ходу? Повіримо в це, особливо враховуючи рівень нинішніх двосторонніх відносин? Але у зв'язку з цим пригадаємо бодай останній скандал з орендою російським ЧФ українських маяків та інших, навіть господарських, об'єктів. Та галас, який здійняли деякі політики та наші ура-патріоти щодо того, хто господар у «рідній хаті». А тут така ось зворушлива турбота про збереження російських військових таємниць...

То чи треба дивуватися, що попри спростування, ніби в цій сфері ми «не дружимо» з американцями, а також про те, що їхні військові літаки не приземлялися на аеродромі в «Озерному», точаться уперті чутки, що вони все-таки приземлялися. Щоправда, за словами одного з військовиків, літаки перевозили... цемент. А ще у зв'язку з цим скандалом подейкують, що глава нашого військового відомства й не може не захищати американців з їхніми «інтернаціональними» в'язницями, розкиданими по цілому світу, оскільки до нинішньої посади він був керівником одного з громадських центрів, котрий утримується на американські гроші...

Я не хочу зараз з'ясовувати, чому пресу все-таки не пустили «пересвідчитися». Й чому будівельні матеріали в Україну перевозять штатівські військові літаки. Й навіть чи розташувалася американська в'язниця у лісі під Києвом. Й те, чи переконала нас у протилежному наша влада, цього разу — військова. Я про те, чому, а ще більше — як довго вона матиме нас за ідіотів?

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СПОРТ

А тепер — від слів до діла

Баскетбол. У Києві відбулася прес-конференція, присвячена підготовці столиці України до проведення «Фіналу чотирьох» Євроліги ФІБА. Нагадаємо, що ця грандіозна подія у світі спорту не тільки нашої країни відбудеться 7—9 квітня у столичному Палаці. Першого дня (п'ятниця) зустрічатимуться (початок о 18.30) «Динамо» (Росія, Санкт-Петербург) — «Хімки» (Росія) і БК «Київ» (Україна) — «Ховентуд» (Іспанія, Бадалона) — 20.45. У неділю — матч за третє місце (16.00), фінал (18.45).

Про все це представникам ЗМІ розповів член виконкому ФІБА, віце-президент ФБУ, президент БК «Київ», олімпійський чемпіон **Олександр ВОЛКОВ.** А ще він пообіцяв довести ФІБА, що Київ справді є одним із головних баскетбольних міст Європи.

— Ми маємо досвід успішного проведення матчу «Усіх зірок», тому постараємося показати, що нам до снаги знову здійснити великий баскетбольний проект на найвищому рівні. Є команда професіоналів, є сили, а головне, можливості зробити «Фінал чотирьох» кращою подією баскетбольного сезону.

Далі пан Волков сказав, що з чотирьох учасників БК «Київ» має найнижчий рейтинг, тому не вважається фаворитом. А це нам, як кажуть, на користь. Великі сподівання київських баскетболістів — на підтримку трибун.

До речі, орієнтовно квитки на ігри «Фіналу чотирьох» коштуватимуть від 50 до 1000 гривень (на місцях VIP, з правом відвідувати вечірки, фуршети, зустрічатися з баскетболістами і тренерами).

Торік Київ також отримав право проводити цей турнір. Але довелося від нього відмовитися, бо він майже збігся в часі з пісенним конкурсом «Євробачення». Цього разу історія не повториться, запевнив журналістів в. о. міністра у справах сім'ї, молоді і спорту **Юрій ПАВЛЕНКО.** Це відомство надаватиме події найістотнішу підтримку.

Пан міністр, відповідаючи на численні запитання репортерів, торкнувся проблем будівництва спортивних споруд у столиці. Зокрема, на території (17 гектарів) колишнього Льодового стадіону (біля іподрому) планується будівництво великого комплексу, котрий матиме назву «Олімпійське селище». Там буде можливість тренуватися і грати хокеїстам, ковзанярам, представникам інших видів спорту. Проект є, гроші під нього також.

Того дня, до речі, Президента України Віктора Ющенка ознайомили з концепцією масштабної реконструкції НСК «Олімпійський». На його території з'явиться чимало вкрай важливих споруд, зокрема, палац для ігрових видів. Грандіозна реконструкція чекає на головну чашу стадіону.

З десяток великих об'єктів планують зводити київська влада і приватні структури. Як бачимо, плани чудові. Тепер треба якнайшвидше переходити від слів до діла...

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Лише результати

Футбол. Кубок УЄФА. Матчі у відповідь. 16 березня. «Зеніт» (Росія) — «Марсель» (Франція). 1:1 (перший матч — 1:0). «Левський» (Болгарія) — «Удінезе» (Італія). 2:1 (0:0). «Страсбур» (Франція) — «Базель» (Швейцарія). 2:2 (0:2). «Шальке-04» (Німеччина) — «Палермо» (Італія). 3:0 (0:1). «Бетіс» (Іспанія) — «Стяуа» (Румунія). 0:3 (0:0).

■ ЗАКОРДОННЕ УКРАЇНСТВО: ВИТОКИ І СЬОГОДЕННЯ

9. Корінний віденець з українським корінням

Більш-менш точно визначена думка про певну людину, так віддавна стверджують, залежить від того, з якої відстані ти на неї дивишся. Здавалось, я багато знав про мешканця Відня Бориса Ямінського перед нашою першою зустріччю. Чув, що він — затятий філателіст. Збирає марки. Кожен з нас «помішаний» на якомусь захопленні. В Києві також було відомо, що цей колекціонер є до того ж непоганим оратором. Такий собі ще один український Цицерон.

Минули роки. Тодішнє Товариство зв'язків з українцями за межами України (Товариство «Україна»), де я мав честь бути одним з його керівників, налагодило тісну співпрацю із Спілкою українських філателістів у столиці Австрії. Одним з її засновників був саме Борис Ямінський. Тривалі зустрічі й спілкування у Києва та Відні дали змогу мені добре зрозуміти сутність нового нашого партнера з обопільного співробітництва. У нього абсолютно відкриті душа й обличчя. Його напрочуд легко пізнати, збагнути наміри і бажання. Він не належить до тих людей, котрі, подібно місяцю, як писав Марк Твен, мають свій неосвітлений бік і нікому його не показують. З уродженою незахищеністю йому, мабуть, важко доводилося долати перепони на життєвій дорозі.

Початок його біографії є типовим для десятків тисяч закордонних українців. Родина не з своєї волі опинилася на чужині. Батько два роки був на примусових роботах у Німеччині, згодом перебрався до Австрії. У Відні Борис народився, закінчив гімназію, навчався на філософському факультеті університету, студіюючи журналістику та історію. Ці роди занять, як і розмаїта громадська діяльність, стали найголовнішими у його житті.

Захопленість філателією не обмежувалася звичайним багатолітнім колекціонуванням поштових знаків. А в нього є справді унікальна збірка марок, виданих переважно за кордоном, а ще в Австро-Угорщині, що відтворюють сторінки історії, культуру, релігію, звичаї України, зберігають пам'ять про геніальних синів і дочок її народу. Борис Ямінський виступив організатором більш як ста українських філателістських виставок, на яких Австрійська пошта була представлена спеціальними експозиціями і вживала українсько-австрійські штемпелі за проектами Спілки українських філателістів Австрії (СУФА). Нещодавно у Відні випущено марку з портретом Президента України В. Ющенка. Важко назвати, крім Австрії, ще якусь країну, де б на постійній основі продукувалися марки, присвячені Україні.

Борис Ямінський — філателіст-професіонал. 17 років він був міжнародним чиновником, співробітником Поштової адміністрації ООН у Відні. Ця інституція спільно із СУФА (її президентом є Стефанія Марцингер-Романишин, вірна соратниця Ямінського), Австрійською поштою, Міністерством зв'язку України та тодішнім товариством «Україна» виступила організатором міжнародної виставки поштових марок «ООНУКРФІЛА», влаштованої 1993 року в Українському домі в Києві.

Борис Ямінський є чи не найкращим популяризатором філателістики в Європі. Працюючи у структурі ООН, очолював філателістичний журнал «Захоплення» (переклад назви з німецької мови), згодом «Вісник СУФА» (нині це складова частина двомовного ілюстрованого журналу «Австрійсько-український огляд» — друкованого органу Австрійсько-українського товариства).

Журналістика у виконанні Ямінського — це і редакторська праця в одному з віденських видавництв, у пресовому агентстві Австрії, і робота прес-секретарем Федерального міністра з соціальної політики, і, звичайно ж, написання книг. Ще у 1975 році світ побачив його твір про Федерального президента Австрії доктора Рудольфа Кіршлегера. Потім з'явилася теж добре відома його двомовна праця «Відень, 1683 рік: козаки і Кульчицький» — про малознані сторінки історії —участь українських козаків у визволенні Відня від другої турецької облоги. Сьогодні він працює над книжкою «Віденські українці» та редагує «Австрійсько-український огляд». На переконання Ямінського, щасливим є той народ, у якого списані ще не всі сторінки у книзі його історії. Він упевнений, що конкретне історичне діяння завершується лише після того, як воно стає надбанням нащадків. Така його філософія.

У Австрії Борис Ямінський став визнаним лідером українського громадського руху. Від 1992 року він є співзасновником і керуючим президентом Австрійсько-українського товариства (АУТ). Президентом цього впливового об'єднання прихильників нашої держави є колишній Федеральний міністр фінансів Австрії Рудольф Едлінгер. Товариство відіграє важливу роль у мозаїці австрійсько-українських відносин. Саме воно у 2004 році організувало «круглий стіл» політиків Відня і Києва «Шлях України до Європейського союзу», активно підтримуючи й сьогодні прагнення нашої держави вступити до ЄС. Товариство із своїх фондів виділило понад сто тисяч євро на закупівлю медичного обладнання та медикаментів для наших дитячих лікарень, організацію відпочинку та оздоровлення чорнобильських дітей на території Австрії, на гуманітарні транспорти до України. На запрошення АУТ у Відні влаштовуються художні виставки українських митців. 13 років поспіль у грудневі дні у Віденській ратуші з'являються хори з різних областей України, які беруть участь у фестивалях «Міжнародні співи Адвенту». Ведучим цих концертів неодмінно виступає справжній красномовець, володар розкішного басу, у минулому співак, Борис Ямінський. Без його публічних промов не обходилася жодна урочиста церемонія, пов'язана з відкриттям у Відні та інших місцях за сприяння Посольства України в Австрії і допомогою АУТ пам'ятників і пам'ятних дошок українським козакам, українцям-жертвам колишніх концтаборів, Михайлу Грушевському, Івану Франку, Лесі Українці, Пантелеймону Кулішу, Лесю Курбасу та іншим видатним українським діячам.

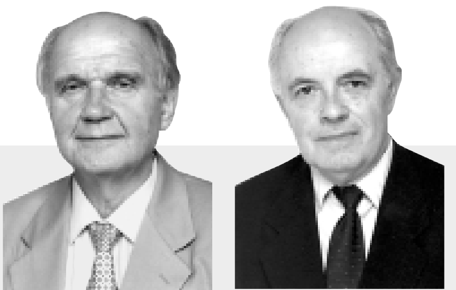
Без сумніву, Борис Ямінський є яскравим представником закордонної української еліти, не за посадою, портфелями чи значними банківськими рахунками, а винятково за своїм інтелектом, відданістю Україні.

Нещодавно Борису Ямінському виповнилося 60 років. Ювілярові надіслав привітання Президент України В. Ющенко, а Австрійська пошта випустила з цієї нагоди спеціальну марку, присвячену філателісту з міжнародним ім'ям.

Станіслав ЛАЗЕБНИК,
голова громадської організації «Разом».

Депутати Ігор ЮХНОВСЬКИЙ і Георгій КРЮЧКОВ пропонують Верховній Раді заборонити активістам руху «Ветерани Майдану» пікетувати Будинок уряду

Не втратьте свої можливості і кошти

вже вкотре попереджає Український національний фонд "Взаєморозуміння і примирення"

■ ПАМ'ЯТЬ І ГУМАНІЗМ

Фонд "Взаєморозуміння і примирення" торік успішно завершив виплати жертвам нацизму за рахунок Австрійського "Фонду примирення та співробітництва". Розпочався цей процес у серпні 2001 року. На відміну від виплат з відповідного Німецького фонду австрійський здійснив виплати в один етап і більшими сумами кожній із категорій одержувачів. Максимально було враховано всіх заявників, які мали право на відшкодування. В результаті майже 43 тисячам іще живих громадян України, які в роки Другої світової війни перебували в місцях, аналогічних за режимом нацистським концтаборам, залучалися до рабської праці на території Австрії, виплачено 85,4 млн. євро.

Фото Лідії КАЧАН.

Окрім цього, Австрійська Республіка здійснила низку додаткових програм. Зокрема надала допомогу на розв'язання термінових медико-соціальних проблем у сумі 200 євро багатьом малозабезпеченим громадянам. За рахунок фонду прооперовано 958 осіб, майже 1000 отримали слухопротезування, близько 3000 оздоровлено в санаторіях. Більш як 5000 вручено набори ліків і медпрепаратів, рекомендованих фахівцями Українського інституту геронтології.

Втім, австрійська медико-соціальна програма в інтересах живих жертв нацизму ще триває. Тож ті з них, хто має бажання і необхідність зробити хірургічну операцію, виконати слухопротезування тощо, повідомляє Український фонд "Взаєморозуміння і примирення", має негайно звернутися до цього фонду. **Останній термін прийняття документів — 30 червня цього року. Надання їх після зазначеної дати не гарантує здійснення операцій чи отримання іншого виду медичної допомоги.**

Нещодавно під час приймання в посольстві Австрії в Україні було підбито підсумки виплатної кампанії. Посол Австрії Міхаель Мійсс **(на знімку крайній праворуч)** подякував керівництву Українського національного фонду "Взаєморозуміння і примирення" за проведену роботу з підготовки матеріалів на одержувачів виплат і вручив нагороди Президента своєї країни першому голові наглядової ради фонду (1993—1994 рр.), нині — народному депутату України Миколі Жулинському та заступникам голови правління фонду Степану Косяку і Євгену Максимчуку. У свою чергу, нагороджені подякували уряду Австрії за оперативне проведення виплат, сприяння в наданні гуманітарної допомоги колишнім жертвам нацизму.

Німецький фонд "Пам'ять, відповідальність і майбутнє" розпочав виплати також у серпні 2001 року. Першу частину (65 відсотків від призначених сум) переважно до кінця 2003 року виплачено 473 709 особам та правонаступникам тих, хто помер, не дочекавшись виплат. З лютого 2004 року триває виплата другої частини. Проте станом на 1 березня ц. р. компенсаційні виплати отримали лише 465 450 осіб.

Тому Український фонд "Взаєморозуміння і примирення" застерігає: Німецький фонд повністю припиняє свої виплати 30 вересня 2006 року.

Отже, до зазначеної дати всі колишні жертви нацизму та їхні правонаступники мають одержати вже призначені виплати, які знаходяться в банках. І ще таке попередження. Якщо правонаступники протягом 6 місяців з дня смерті отримувача, якому призначена друга частина коштів, не звернуться до УНФ "Взаєморозуміння і примирення", вони втратять право на виплати. І скаржитися не буде куди й кому. Бо жодні рішення державних або судових установ України німецькою стороною не братимуться до уваги.

УКРАЇНСЬКИЙ ФОНД НАГОЛОШУЄ:

ним призначено виплати всім жертвам нацизму та їхнім правонаступникам, які своєчасно звернулися і подали необхідні документи. Тож, якщо хтось не одержав кошти у зв'язку з переїздом в інше місце проживання чи з інших причин, необхідно до кінця березня повідомити фонду про нову адресу або інші важливі зміни.

Телефон гарячої лінії УНФ "Взаєморозуміння і примирення": 462-50-11

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

■ ЗГАДАЄМО ОСВЕНЦІМ

Рукотворне пекло

Найбільший нацистський концтабір Освенцім був заснований Гіммлером на околиці польського містечка Освенціма у травні 1940 року. Комендантом призначили сорокарічного есесмана Рудольфа Гесса. 14 червня концтабір прийняв перших 700 в'язнів—поляків. Поруч з табором будувалися хімічне та воєнне підприємства, на яких мусила працювати безплатна робсила.

У березні 1941-го до Освенціма прибув рейхсфюрер СС Генріх Гіммлер з інспекторською перевіркою. Під час неї з'ясувалося, що концтабір треба розширяти (за рахунок знищення семи польських сіл). На очищеному просторі намічалося збудувати ще один концтабір — на 100 тисяч політв'язнів та військовополонених зі Сходу. У другій половині 1941 року потяглися до Освенціма ешелони з радянськими військовополоненими, серед яких було багато українців. Невдовзі їх кількість сягнула 14 тисяч.

На кінець 1944 року в Освенцімі залишилися живими 92 радянські військовополонені. У той приїзд з інспекторською перевіркою Гіммлер сказав Гессу таке: Фюрер покладає велику надію на Освенцім щодо остаточного вирішення єврейського питання. Отож було наказано негайно рити глибокі ями, в яких спалюватимуть тисячі трупів задушених газом людей.

Гесс був дуже задоволений, коли його підлеглі продемонстрували дію «Циклона-Б», який у сполуці з киснем перетворювався на ціанистий водень. Газ випробовували на радянських військовополонених: 900 чоловік за півгодини як не було.

Тим часом з усієї окупованої німцями Європи потяглися до Освенціма ешелони з євреями. Трупи людей, задушених газом, тисячами вкладали у глибокі ями, заливали нафтою і спалювали. Прибув до концтабору Адольф Ейхман, котрий відповідав перед Гітлером за ліквідацію євреїв, запропонував Гессу терміново будувати крематорії. За короткий час їх з'явилося чотири. Але й після цього печі крематоріїв та палаючі ями не встигали за газовими камерами, які за добу могли видати 30 тисяч трупів.

Колосальні багатства надходили в концтабір разом з привезеними людьми. Польський учений юрист Ян Зен якось сказав, що євреї привезли до Освенціма стільки цінностей і валюти, що на них можна було б купити півЄвропи. У своїх тюремних мемуарах Рудольф Гесс пише: «Спочатку ми заганяли в газові камери, ніби в баню, жінок та дітей, а після них — чоловіків. Деякі з жертв інтуїтивно відчували близьку смерть і починали кричати і плакати. Таких негайно виводили з камери і за рогом убивали пострілом у потилицю».

Гесс пише, що в період Голокосту Гіммлер, Ейхман та інші високі чиновники часто приїздили до Освенціма. З великою цікавістю стежили вони за процесом знищення людей. У металевих дверях газових камер були зроблені віконця, через які високі чини могли спостерігати за тим, як тисячі людей гинуть від газу. «Одного разу після такого сеансу, — пише Гесс, —Гіммлер сказав мені, що у покійників перед спалюванням треба виривати золоті зуби, а у жінок обрізати волосся». Після цього спеціальна команда в'язнів займалася такою процедурою. Кілограмові

Народити простіше, ніж отримати гроші

Саме з такою ситуацією зіткнулася родина Кондрових із Великого Жванчика у Дунаєвецькому районі

■ ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

Причиною появи на світ ще однієї, третьої дитини в родині стало не так рішення держави про порівняно солідну компенсацію з народженням, як бажання самих батьків. Адже офіційні виплати розпочалися вже після того, як Олена завагітніла. Тому сказати, що саме в такий спосіб вони хотіли підлатати свій сімейний бюджет, було б неправдою. Однак і від допомоги ніхто не збирався відмовлятися, бо нема чого приховувати, родина живе небагато.

Коли народилось немовля, всі фінансові турботи про сім'ю із п'яти чоловік лягли на плечі батька, котрий працює комбайнером у місцевому господарстві. А селянські доходи самі знаєте, які.

Однак, як написала Олена до редакції, дитина народилась у липні, а протягом чотирьох місяців ніхто не дав жодної копійки. Жінка розповіла, що не раз їздила до райцентру, возила різні довідки, та свого так і не домоглася. Навпаки, витратила на дорогу останні копійки.

Врешті-решт мати трьох дітей так і не зрозуміла, чому їй не виплатили гроші у місяць народження дитини, як обіцяє закон, і зробила свій висновок: не хочуть дати, мабуть, шкода.

Коли з цим листом я намагалася розібратися у різних інстанціях у причинах затримки, з'ясувалося, що ніхто грошей не жалів. Навпаки, в обласному управлінні праці та соціального захисту населення із цією родиною вже знайомі. Районне управління праці та соцзахисту призначило допомогу малозабезпеченій сім'ї у п'ятисячі гривень, приблизно стільки само виплачено допомоги з вагітності і пологів. А от обіцяних за народження дитини вісім тисяч гривень і справді не давали.

Такі виплати це управління провадить лише тим родинам, де жоден із батьків на час народження дитини не працював. А оскільки батько сімейства значиться на роботі у місцевому господарстві, то згадані виплати провадить Фонд соціального страхування з тимчасової втрати працездатності. Вже там мені пояснили, що жодних проблем із фінансуванням немає.

Мал. Михайла САЧКА.

А от із оформленням документів трапляються. Особливо там, де йдеться про господарства, які збанкрутіли і ліквідовуються.

Причина тут не в тому, що в підприємства немає на рахунку власних коштів. Всі витрати все одно йдуть тільки за рахунок держави. І механізм виплати грошей чітко розроблений. Однак запускають в дію цей механізм люди, а з ними розібратися на місцях буває непросто.

У районному відділенні фонду повідомили, що всі необхідні папери повинен оформити бухгалтер господарства, а от із ним якраз зустрітися було непросто. Коли Кондрови звернулися до фонду, гроші для них були перераховані, але сталося це лише у середині листопада.

В усіх інстанціях мене запевнили, якщо заявник швидко приносить всі необхідні довідки, такої затримки просто не буває. З початку виплати компенсації на Хмельниччині через органи соціального захисту її отримало майже дві тисячі родин на загальну суму приблизно десять мільйонів гривень. У Фонді соціального страхування цією послугою скористалося близько шести тисяч родин, їм виплачено понад сімнадцять мільйонів гривень. І перебоїв у фінансуванні цієї статті не було.

Але проблема, особливо для сільських родин, все-таки залишилася. Поки батьки новонародженого з'ясують, в які інстанції треба звертатися, поки збирують усі довідки, поки розберуться із місцевими бухгалтерами, збігає чимало часу. І зрозуміло, однією поїздкою до райцентру тут не обійтися. Кондровим для цього знадобилося чотири місяці.

Формально звинуватити чиновників у зволіканні справ не можна. Але на практиці механізм отримання грошей виявився надто складним. Про те, щоб усі папери можна було залагодити у себе в селі, поки що навіть не йдеться. Та й за допомогою поштового листування навряд чи можна було б все оформити в лічені дні. Виходить, що сільський мешканець в буквальному розумінні слова повинен виходити кожну свою пільгу.

Добре, якщо з першого разу приїдеш у прийомний день, встигнеш достоятись у черзі до того часу, поки відправляється єдиний рейсовий автобус до села, зумієш заскочити ще в кілька установ, де поставиш печатки на супутні документи. Зазвичай такого дива не відбувається практично ні з ким. І поки людина домагається свого, вона вже встигає зі скаргами звернутися не тільки до районного і обласного, а й до столичного начальства. Неважко зрозуміти, що всяка добра справа за таких обставин втрачає свій первинний благородний зміст, а люди мимоволі перестають вірити в чесність державних обіцянок.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Чим завинили діти?

Історія почалася з того, що 25 січня цього року уряд ухвалив розпорядження, відповідно до якого ЗАТ «Дитячий оздоровчий комплекс санаторного типу «Славутич» передається в користування Конституційному Суду України. Цей документ недоступний широкому загалу і спричиняє безліч запитань.

У «Славутичі» про це довідалися 22 лютого, коли в корпорації «Укрбудматеріали» отримали повідомлення секретаріату Конституційного Суду про засідання приймальної комісії, призначене Мінпромполітики на 28 лютого. У листі також просили направити своїх представників на засідання, надати документацію, разом із актом на землекористування, договором оренди, інформацію про водопостачання, водовідвід, теплопостачання, енергозабезпечення і зв'язок...

До «Славутича» претензій немає

Дитячий оздоровчий комплекс розташований у селі Циблі Переяслав-Хмельницького району. В серпні 2004 року Фонд держмайна уклав із ЗАТ «ДОК СТ «Славутич» договір оренди терміном на п'ять років. Досі претензій до «Славутича», розповідають у санаторії, не було. Адже це прибуткове підприємство, що за договором оренди заплатило в держбюджет 66,5 тис. гривень, у бюджети інших видів — більш як 125 тис. гривень, у різні фонди (пенсійний, зайнятості, соцстрах) — 176,5 тис. гривень. До того ж підприємство надає послуги із забезпечення реалізації соціальної державної програми із захисту громадян, що постраждали від наслідків Чорнобильської катастрофи.

До «Славутича» приїжджають оздоровлюватися діти з Київської області, переважно з неблагополучних в екологічному плані районів. Багато хто з них — сироти і діти малозабезпечених батьків, що навчаються в Бородянському, Володарському, Переяслав-Хмельницькому, Згуровському, Макарівському та інших інтернатах.

У 2004 році тут відпочивали 2100 дітей, у 2005-му — вже 2560. Усього з 1998 року, коли «Славутич» почав працювати за оздоровчими програмами, у ньому побували 14670 дітей. Лише за останні два роки на поліпшення умов відпочинку і на ремонт приміщень використано 295 тис. гривень, придбано основних засобів на 142 тис. гривень.

Нині для повноцінного оздоровлення на комплексі є все необхідне — чиста природа, зручності в кімнатах, меблі, столова на 150 місць, лікувальні і процедурні кабінети, фітобар, просторі ігрові зали. На території комплексу — спортивні майданчики.

— Бачили б ви, що тут було раніше: протікав дах, вікна зовсім прогнили, нам навіть вугілля не давали: опалювали приміщення сушняком, збирали його разом із дітьми в лісі, — розповідає директор ДОК СТ «Славутич» Ганна Клименко. — Не вистачало грошей і на повноцінне харчування. Вирішили завести власне підсобне господарство. Вирощуємо курей, перепелів, качок, кіз та овець. Для цього маємо всі документи і довідки.

Непорозуміння?

Цієї зими «Славутич» теж готувався до прийому дітей — оздоровчий сезон починається у квітні. Весь колектив сам робив ремонт: фарбував, клеїв шпалери. Готувалися й до перевірок різних комісій — з обласних управлінь освіти, охорони здоров'я, ветеринарної служби, пожежної, санепідемстанції... І всі їхні вимоги тут виконуються. Більше того, «Славутич» — один із кращих у Київській області.

І раптом як грім серед ясного неба — вимога про передачу санаторію Конституційному Суду.

— Весь наш колектив дуже стурбований. З цього приводу ми надіслали листа на ім'я керівника секретаріату Конституційного Суду, — розповідає Ганна Клименко. — Хочеться думати, що сталося якесь непорозуміння. Навряд чи керівництво Конституційного Суду піде на те, щоб зірвати оздоровчу програму, адже саме ця установа покликана забезпечувати конституційні права дітей, як і всіх громадян України, зокрема на оздоровлення й відпочинок.

Інформація до роздумів

Ситуація неоднозначна, тому запитань багато. Серед найперших — яке відношення має Конституційний Суд до дитячого оздоровчого комплексу та його господарської діяльності? Чому ніхто з чиновників, які готували урядове рішення, не звернув увагу на те, що санаторій майже 10 років оздоровлює дітей, котрі постраждали від Чорнобильської катастрофи?

До речі, керівник пресслужби Конституційного суду України Євгеній Дмитренко вважає інформацію про передачу Конституційному судові «Славутича» недостовірною. Про це повідомляють «Київські відомості» (13 березня 2006 року).

Колектив санаторію сподівається, що Конституційний Суд знайде із ситуації, що склалася, цивілізований вихід: щоб і свій імідж зберегти, і країну не хвилювати.

Віктор ГУНЬКО.

зливки переплавлених коронок відправляли до Берліна, а зрізане волосся — на підприємства текстильної промисловості».

Концтабір Освенцим був водночас лабораторією, в якій випробовували на практиці наукові медичні теорії, що для більшості жертв закінчилося смертю чи каліцтвом. Нацисти орієнтувалися на те, що після успішного завершення війни німці, як вища раса, заселятимуть землі на сході (Польща, Україна) і більшість слов'янського люду буде зайвою. Отож в десятому блоці головного табору професор Карл Клауберг проводив медичні досліди зі стерилізації жінок. Водночас лікар Йозеф Менгеле працював над проблемою збільшення народжуваності у нацистській Німеччині. Для своїх дослідів він відбирав єврейських дітей-близнюків, яких потім знищував. Адміністрація концтабору укладала контракти з медичними науковими установами країни на продаж їм «дослідного матеріалу». Як свідчить сам Рудольф Гесс, концтабір відправляв у такі установи сотні в'язнів, беручи «за голову» 180—200 марок.

Право на життя в концтаборі мали тільки працездатні в'язні. Час від часу відбирали непрацездатних і відправляли їх до газової камери.

Понад 30 націй світу мали за колючим дротом Освенціма своїх мучеників. Тільки в'язні з багатонаціонального Радянського Союзу носили на червоному трикутнику (вінкелі) поряд з номером латинську «R» — росіянин. Щоб дізнатися про національність такого в'язня, треба було запитати його самого. 20 липня 1942 року до Освенціма привезли в'язнів із Західної України. Цей транспорт мав офіційну назву «Бандера групе». 8 серпня прибув другий такий транспорт. Однак прибулі мали на трикутнику літеру «R». Відомо, що Гітлер, як і Сталін, ненавидів українських націоналістів, особливо після того, як у Львові під час німецької окупації, 30 червня 1941 році було проголошено відродження Української Республіки. Провідники українського національного руху проти окупантів, такі, Як Степан Бандера, Андрій Мельник, Ярослав Стецько та інші, були ув'язнені в концтаборі Заксенхаузен. Багато серед українських політв'язнів було жінок. Марію Федорченко з Миргородщини привезли в Освенцім разом з двоюрідною сестрою Катериною Квашею на початку 1943 року. Після фабричної каторги дівчата потрапили у справжнє пекло. Сестра не витримала, померла. Марія діждалася свободи.

Доля багатьох українців в Освенцімі склалася трагічно. Серед них два брати Степана Бандери — Олександр і Василь — залишилися в цій землі назавжди. «За моїми підрахунками, в Освенцімі впродовж 4,5 року його існування загинуло 2800000 людей, — скаже Рудольф Гесс, комендант концтабору, на Варшавському суді 1946 року. Трохи подумавши, додасть: — Більшість загиблих — євреї».

Перших українців привезли до Освенціма у другій половині 1941 року як військовополонених.

Ось спогади одного з них: «Пригадую: рано женуть нас на роботу. Нові конвоїри, мов води в рот понабирали, мовчать. У шерензі я крайній. Поруч зі мною твердо ступає есесівець, мій ровесник.

— Звідкіля ти ? — питає мене есесман чистісінькою українською мовою. — З Полтави, — відповідаю, — а ти звідки? — З Дрогобича. — Чого ж ти, земляче, до ката в найми пішов? — Обіцяли, що пошлють на північ москаля-більшовика бити, який запроторив моїх батьків до Сибіру. Не послали, не довіряють»...

Обережна розмова переривається. Прийшли на місце роботи. Через добу Освенцім облетіла звістка: вночі велика група есесівців-українців у повному бойовому спорядженні залишила казарму й подалася на схід. Одразу почалася погоня. В глибокому яру зав'язався жорстокий бій. З обох боків були чималі втрати. Українці не здавалися, важкопоранені дострілювали себе самі. Тільки четверо з утікачів дісталися Станіславщини і стали вояками УПА.

Через чотири роки концтабір на околиці міста Освенцім (територія якого 40 кв. км та 250 тисяч мешканців) перевищував свого тезку удвадцятеро. З середини 1944 року — з наближенням фронту зі сходу — почалася планомірна евакуація в'язнів до західних концтаборів.

На початку січня 1945-го всі крематорії разом з газовими камерами були водночас знищені закладеною в них вибухівкою. 18 січня зранку у всіх філіях, секторах, а також у головному концтаборі почали шикувати в'язнів для евакуації на захід. Похід очолив Рудольф Гесс. Останні 60 тисяч людей у смугастому рушили пішки, залишаючи на мерзлій дорозі кривавий слід. 27 січня солдати 107-ї дивізії, якою командував радянський генерал Василь Петренко, увійшли на територію концтабору.

Як свідчать документи багатьох міжнародних комісій, котрі розслідували злочини нацистів під час Другої світової війни, а також вирок Міжнародного трибуналу в Нюрнберзі, у гітлерівському концтаборі Освенцим за 4,5 року його існування загинули насильницькою смертю 1,5 мільйона людей («Польська наукова енциклопедія», 1995 р.). 2 квітня 1947 року Верховний народний трибунал у Варшаві засудив Рудольфа Гесса до страти. 16 квітня вирок було виконано. Колишнього коменданта Освенціма повісили на території колишнього концтабору.

Обмита дощами шибениця стоїть і досі, завершуючи собою експозицію музею.

Павло АЙДОНЕЦЬ,
співголова міжнародного Освенцімського комітету, колишній політв'язень Освенціма.
Підготував
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Олег Шпільман: Плач про загибель вітчизняної книжки передчасний

Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля» — загальноукраїнський книжковий клуб, аналогів якому в країні немає. За п'ять років роботи Клуб об'єднав 1 200 000 родин — шанувальників читання з усіх куточків України. Книжковий клуб пропонує популярну послугу — продаж книжок, аудіо- та відеокасет за допомогою ефективної європейської системи каталогів. Також Клуб є одним із найбільших видавництв в Україні. На сьогодні ним видано більш як 450 творів популярних авторів з України, США і Європи. Згодом Книжковий клуб увійшов до складу найвідомішого світового медіа-концерну Bertelsmann. Генеральний директор компанії «Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля» Олег Шпільман розповідає, як фірмі вдається не тільки бути лідером на вітчизняному книжковому ринку, а й вдало конкурувати з росіянами.

— Пане Олеже, наскільки мені відомо, медіа-концерн Bertelsmann — найбільша компанія у світі, що розповсюджує книги, аудіо- та відеопродукцію за допомогою клубних мереж і прямих продажів. Що вплинуло на рішення Bertelsmann запропонувати вашій компанії увійти до концерну?

— Заснуванню Книжкового клубу в Україні в 2000 році передувала кропітка робота з вивчення іноземного досвіду функціонування книжкових клубів. Оскільки Bertelsmann володіє найбільшою мережею клубів, починаючи з Південної Африки і закінчуючи Сполученими Штатами, то за модель нашого Клубу було обрано модель Bertelsmann як найбільш успішну на ринку. Таким чином, на момент знайомства ми були зрозумілі один одному. Але найважливішою причиною стало те, що саме ця модель довела свою успішність на теренах України, оскільки на момент отримання пропозиції у 2004 році Клуб уже став прибутковою компанією, кількість членів якого досягла 600 000 сімей.

— Як вплинуло на розвиток і стратегію вашої компанії її входження до Bertelsmann?

— Дуже позитивно. Український клуб було визнано як такий, що найбільш динамічно розвивається у світі. Ми долучилися до світового «ноу-хау», нас серйозно сприймають іноземні літературні агентства. За один рік роботи ми подвоїли об'єми реалізації послуг, також удвічі зросла кількість членів Клубу — сьогодні такими є більш як 1 200 000 сімей. Почали активно розвивати видавничу діяльність. У 2005 році було видано 150 власних книжок загальним накладом 5 млн. примірників. Варто також сказати, що за рік було створено понад 300 нових робочих місць.

— На полицях книгарень нечасто побачиш україномовні видання закордонних авторів. Водночас «Клуб сімейного дозвілля» запровадив видавничий проект «Світові бестселери — українською». Чи важко вирішувати питання купівлі прав на світові бестселери?

— «Світові бестселери — українською» — один із наших пріоритетних проектів. У його рамках ми плануємо видання кращих творів зарубіжної літератури українською мовою. Читачі вже мають можливість познайомитися з «Історикам» Елізабет Костова, «Атлантидою» Девіда Гіббінса, на черзі — «Код да Вінчі» Дена Брауна, «Останній тамплієр» Реймонда Кюрі та багато інших сучасних першокласних творів авторів із США та Західної Європи. Щиро кажучи, відомі світові літературні агентства були здивовані, коли Клуб запропонував купувати ліцензії на видання українською мовою. Деякі з них навіть не думали, що це можливо. На жаль, тільки віднедавна Україна стала сприйматися на Заході як повноцінна країна зі своєю мовою, культурою та ринком. Великим недоліком є те, що на сьогодні жодне визнане світове літературне агентство не має представництва в Україні. Це велика проблема, оскільки на переговори про купівлю ліцензій доводиться їздити до Москви або Риги, де Клуб іноді вступає в жорстку конкурентну боротьбу з провідними російськими видавництвами, які теж побачили можливість працювати на ринку україномовної літератури.

— На початку року ваше видавництво випустило книгу Пауло Коельо «Подібно до ріки», що стала першою літературною сенсацією цього року. Наскільки мені відомо, ексклюзивні права в Україні на Коельо мало інше видавництво. Як вам вдалося видати цього автора?

— Видання Пауло Коельо — це не наша заслуга. Коельо написав свою книгу спеціально для мережі книжкових клубів Bertelsmann. Український клуб тільки долучився до цього проекту разом з клубами у Німеччині, Франції, Іспанії тощо. Це ще раз засвідчує, як важливо для автора мати такого партнера, як Книжковий клуб, здатний в найкоротший час розповсюдити його твір у всьому світі. Що ж до видавництва «Софія», яке традиційно видавало Коельо в Україні, то з названих вище причин ми не конкуруємо стосовно цього проекту. Клуб успішно співпрацює з цим високопрофесійним видавництвом з розповсюдження інших творів Коельо через каталоги Клубу.

— На українському книжковому ринку переважають російськомовні книжки. Чи відповідає така мовна пропорція потребам українських читачів?

— Вважаємо, що певною мірою це відповідає потребам українських читачів. Ми — комерційна структура, успіх якої залежить від вірного реагування на потреби ринку. Наші дослідження показують, що близько 70 відсотків українських читачів позитивно сприймають літературу російською мовою. Цього не слід боятися, потрібно тверезо дивитися на ситуацію. За такого стану справ наше завдання — запропонувати читачам літературу українською мовою, яка могла б конкурувати з російськомовною літературою. Клуб наполегливо працює, щоб досягти цієї мети, і багато роботи ще попереду.

— Як ви оцінюєте комерційний потенціал сучасної української літератури?

— Комерційний потенціал є, але він довгостроковий. За нашими даними, дитячої літератури українською мовою продається удвічі більше, ніж російською. Отже, у нас росте покоління, для якого читати українською буде цілком природно. Важливо дати йому те, що буде цікаво читати. До речі, наш другий пріоритетний проект — «Зірки української прози». Його метою є підтримка сучасних українських авторів та пошук творчої молоді. Не секрет, що сучасна українська книга видається невеликими накладами. Не маючи серйозних дистрибуційних каналів, видавці не ризикують збільшувати наклади, а це, в свою чергу, робить книгу дорогою, недоступною широкому загалу та невигідною ані для видавця, ані для автора, який майже не отримує серйозних гонорарів. Володіючи найширшою дистрибуційною мережею в Україні, Клуб може довести інформацію про автора та його твори до читача, який мешкає навіть у найвіддаленішому селі. Я надзвичайно задоволений співробітництвом з видавництвом «Кальварія» у спільному проекті з промоції молодого українського автора Любко Дереша. Добрі перспективи є в зналого майстра прози Василя Шкляра. На черзі — книги Ірен Роздобудько, Василя Кожелянка, Марини Мєднікової та інших.

— Український видавничий бізнес скаржиться на окупацію вітчизняного ринку російськими видавництвами за рахунок вигідніших умов роботи для видавців у Росії. Водночас Книжковий клуб торік експортував до Росії 700 тисяч одиниць своєї продукції. Поясніть, за рахунок чого вам удається конкурувати з росіянами на їхній території?

— Вибачте, але плач про загибель української книжки та повну окупацію нашого ринку вважаю передчасним. Згоден, ситуація серйозна, але від кількості сліз вона не зміниться. В умовах ринкової економіки конкурувати можна тільки за рахунок ринкових методів, а ними є якість продукції та активна робота з просування продукції на ринку. Ми створили Клуб на території Росії як канал збуту і почали реалізацію своєї продукції, котру ми вважаємо конкурентоспроможною.

— Ви плануєте посилити свою присутність на російському ринку?

— Так, і не тільки на російському. Наша мрія — сприяти перекладам та виданням творів українських авторів за кордоном. У Клубу є така можливість, тому плани мають серйозне підгрунтя.

— Ви заснували свою премію на щорічному всеукраїнському конкурсі кращих засобів масової інформації «Золоте перо» за внесок в освітлення літературного життя країни. Які критерії ви використовуєте, визначаючи ім'я лауреата?

— Цією премією ми хотіли б відзначити те видання і журналіста, які глибоко та професійно висвітлюють культурні події в Україні, та, зокрема, її літературне життя. Ми бажаємо, щоб таких журналістів було більше, а їхня праця шанувалася.

Сергій МАРЬіН.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Дніпропетровська філія Агентства з питань банкрутства (Організатор торгів) та керуючий санацією ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" проводять публічні торги (аукціон) з продажу майна підприємства-боржника - ВАТ „Нікопольський Південнотрубний завод", розташованого за адресою: Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Трубників, 56.

Загальна характеристика об'єктів продажу:

лот №1 - Розподільний пристрій, інв. №13453, п/ц - 354,00 грн. з ПДВ; **лот №2** - Комплектна підстанція, інв. №13454, п/ц - 15174,00 грн. з ПДВ; **лот №3** - Кран консольний, інв. №41505, п/ц - 1072,80 грн. з ПДВ; **лот №4** - Кран консольний, інв. №41506, п/ц - 1072,80 грн. з ПДВ; **лот №5** - Токарсько-гвинторізний верстат, інв. №28546, п/ц - 17112,00 грн. з ПДВ; **лот №6** - Електротельфер, інв. №41399, п/ц - 1156,80 грн. з ПДВ; **лот №7** - Наждачно-точильний верстат, інв. №41409, п/ц - 343,20 грн. з ПДВ; **лот №8** - Наждачно-точильний верстат, інв. №41410, п/ц - 343,20 грн. з ПДВ; **лот №9** - Верстат настільно-свердлильний, інв. №41536, п/ц - 1212,00 грн. з ПДВ; **лот №10** - Верстат вертикально-свердлильний, інв. №41553, п/ц - 1212,00 грн. з ПДВ; **лот №11** - Зварювальний напівавтомат, інв. №41572, п/ц - 628,80 грн. з ПДВ; **лот №12** - Точильно-шлифувальний верстат, інв. №45665, п/ц - 1080,00 грн. з ПДВ; **лот №13** - Точильно-шлифувальний верстат, інв. №45666, п/ц - 1080,00 грн. з ПДВ; **лот №14** - Пелеуловлюючий агрегат, інв. №45676, п/ц - 3152,40 грн. з ПДВ; **лот №15** - Випрямовувач зварювальний, інв. №45687, п/ц - 2430,00 грн. з ПДВ; **лот №16** - Трактор, інв. №84016, п/ц - 7918,80 грн. з ПДВ; **лот №17** - Верстат, інв. №61058, п/ц - 10692,00 грн. з ПДВ; **лот №18** - Верстат, інв. №61059, п/ц - 5734,80 грн. з ПДВ; **лот №19** - Ваги платформні нпф Сведа ЛТД, інв. №61065, п/ц - 7560,00 грн. з ПДВ; **лот №20** - Електротельфер, інв. №41398, п/ц - 2361,60 грн. з ПДВ.

З технічними чи іншими характеристиками активів боржника можна ознайомитися на сайті: **www.bankrut.dp.ua.**

Гарантійні внески (5% від початкової ціни) та реєстраційний збір - 17,00 грн. перераховується на рахунки Організатора торгів: п/р 26008207280001 (для гарантійного внеску), п/р 26009207280000 (для реєстраційного збору) в ДФ АКІБ "УкрСиббанк" МФО 306856, код ЄДРПОУ 26252710 до **12.04.2006р.** включно. Заявки на участь в аукціоні приймаються до **12.04.2006р.** включно за адресою: м. Нікополь, пр. Трубників, 91, 3-й поверх, каб. 305, з 10.00 до 17.00 (крім суботи та неділі). З питань ознайомлення з технічним станом об'єктів продажу, оформлення участі в аукціоні звертатися за тел.: (05662) 9-13-06, 9-13-30, (056) 744-19-31.

Публічні торги (аукціон) відбудуться 18.04.2006р., о 12.00 у приміщенні ВАТ "Нікопольський Південнотрубний завод" за адресою: м. Нікополь, пр. Трубників, 91, 3-й поверх, 322 кабінет.

Переможцем аукціону визнається той учасник, який запропонував найвищу ціну за об'єкт продажу. Результати публічних торгів (аукціону) оформлюються протоколом, який є підставою для укладання протягом 15 днів договору купівлі-продажу між покупцем та боржником.

ХАК Земельний банк уточнює фінансову звітність за IV кв. 2005 р. -- примітку „Окремі показники діяльності банку", щодо суми негативно класифікованих кредитів

Примітка „Окремі показники діяльності банку" за IV квартал 2005 року

Ря-док	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
1	2	3	4
1	Адекватність регулятивного капіталу (%)	33.92	не менше 10%
2	Поточна ліквідність (%)	96.67	не менше 40%
3	Рентабельність активів (%)	1.39	x
4	Негативно класифіковані кредити (тис. грн.)	2317.95	x
4.1	У відсотках до заборгованості за кредитними операціями (%)	1.70	x
5	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.) на 01.01.05	0.0451	x
6	Сума сплачених дивідендів за -----2004 рік на одну:	0.00	x
6.1	Просту акцію (грн.)	0.00	x
6.2	Привілейовану акцію (грн.)	1.00	x
7	Перелік учасників (акціонерів) банку, які прямо та опосередковано володіють 10% і більше відсотками статутного капіталу банку	1.Страхова компанія "ЛЕММА" у формі акціонерного товариства закритого типу, код страны 804, пряма участь у статутному капіталі -- 98.0660%, опосередков. участь 0.0000% 2. Чернишов Сергій Іванович код страны 804, пряма участь у статут. капіталі -- 0.0031%, опосередков. участь 98.0691%	x

В. о. Керівника ____________________ Жихарцева Л. Д.
Головний бухгалтер ____________________ Сєдих С. І.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 09.03.2006 р. по справі № Б 24/15/29/222/03 ЗАТ «Виробниче об'єднання «Центр» (код ЄДРПОУ 30004562; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Чаплинська, 96) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Фонд гарантування вкладів фізичних осіб повідомляє:

10 березня 2006 року до Реєстру банків учасників (тимчасових учасників) Фонду за №186 включено **Акціонерний комерційний банк "Престиж"** (м. Київ) в статусі учасника Фонду. Номер свідоцтва учасника Фонду - **177**, дата свідоцтва учасника Фонду - **10.03.06 р.**

Гербову печатку Закарпатського інституту АПВ викрадену 9 березня 2006 року вважати не дійсною

Господарським судом Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) по справі № 5/31-06 від 21 лютого 2006 року винесено постанову про визнання банкрутом Спільне українсько-російське підприємство у формі ТОВ «ДАХ», м. Вінниця, вул. Гоголя, 5, кв. 24, код 23064020.

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Філія ДГУ "Агентство з питань банкрутства" в Чернігівській області повідомляє про проведення аукціону з продажу комплексу майна ЗАТ "Деревообробсервіс".

Місцезнаходження майна: Чернігівська обл.,м.Ніжин, вул.Шевченка, 109/3. На аукціон виставляється слідуюче майно:

частина корпусу №4 (літ.А1) пл.1895,1кв.м.; будівля складу (літ.Б) пл.92,2кв.м. з бетонним майданчиком №1; кран козловий електричний К-20-32 (12,5т.); підкрановий шлях козлового крану; залізничний шлях; мостовий кран (16т); ворота відкатні; механізм відкриття воріт; розсувні механічні ворота; огорожа заводу; бункер накопичувальний. Початкова ціна комплексу майна 672 193грн.,в т.р. ПДВ. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 14 квітня 2006р. включно за адресою: 14033, м.Чернігів, пр-т Миру, 139 к.22. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни продажу та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону в розмірі 17 грн. перераховуються на рахунок Філії ДГУ Агентства з питань банкрутства в Чернігівській області: р/р 260044492 ЧОД АППБ "АВАЛЬ" МФО 353348, код ЄДРПОУ 26334916. З питань ознайомлення з об"єктом продажу, порядком оформлення участі в аукціоні звертатись за телефоном 8 (04622)5-63-78. Аукціон відбудеться 18 квітня 2006р. об 11.00 год. за адресою: м.Чернігів, вул.Князя Чорного, 4, малий зал.

Постановою Господарського Суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 10.03.2006 року по справі № 59/11б-06 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Бернес», (08132, Київська область, Києво-Святошинський район, м. Вишневе, вул. Київська, 8-А , код ЄДРПОУ 33144041, рах. № 26002031010О в АБ «Брокбізнесбанк « у м. Києві, МФО 300249) та відкрито ліквідаційну процедуру .

Ліквідатором банкрута призначено Лецкана Вячеслава Львовича (ліцензія серії АБ № 271494 від 26.10 05 р., 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16в, кв. 42).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування даного оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 02.03.2006 р. у справі № 161/3б-2005 Товариство з обмеженою відповідальністю «Вермикуліт — 92» (адреса: 07800, Київська область, смт. Бородянка, вул. Індустріальна, 3, код ЄДРПОУ 13735513, р. № 26009301232825 в філії «Жовтневе відділення ПІБ» м. Київ, МФО 322067; № 2600140202733 1 в Київській обласній філії АКБ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 321013) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, м. Київ, вул. С. Хохлових, 6-Б, кв. 31, ліцензія АА № 779172 від 26.07.04 р.).

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 02.03.2006 р. у справі № 180/2б-2005 Товариство з обмеженою відповідальністю «Трансбуд» (адреса: 07850, Київська область, Бородянський р-н , смт. Клавдієве-Тарасове, вул. Гагаріна, 67, код ЄДРПОУ 20583883, р. № 26001201597101, № 26007201597202 в Станкобудівній філії ТОВ КБ «Експобанк», МФО 322421) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, м. Київ, вул. С. Хохлових, 6-Б, кв. 31, ліцензія АА № 779172 від 26.07.04 р.).

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 22.02.2006 по справі № 42/116Б визнав банкрутом Державно-кооперативну будівельно-монтажну організацію Тельманівський райагробуд (87100, Донецька область, с. м. т. Тельманове, вул. Леніна, 295, код ЄДРПОУ 03583769, р/р 26007300319 у Тельманівському відділенні № 5368 Ощадного банку України, МФО 394460) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Полівода Дмитро Володимирович (ліцензія № 783235, 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, 91, кім.36).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 22.02.2006 р. по справі № 47/11б-06 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Оптіма-Софт» (Київська обл., с. Пухівка, вул. Радгоспна, 1, код ЄДРПОУ 31071197, р/р № 26009016350032 в філії АКІБ «Укрсиббанк», МФО 300733) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Забродін В. В. (ліцензія від 18.11.2004 р. АБ № 116085, адреса: 01019, м. Київ-19, а/с 30).

Постановою господарського суду м. Києва від 03.03.2006 р. у справі № 44/576-б товариство з обмеженою відповідальністю «Українська сервісна Компанія» (код ЄДРПОУ 31868976, м. Київ, вул. Старокиївська, 9) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тишкевича В. В., ліцензія АБ № 116123 від 22.12.2004 р., адреса для кореспонденції: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 216.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та керуючий санацією ДП "Горлівський хімічний завод",

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються активи ДП "Горлівський хімічний завод", які знаходяться за адресою: м. Горлівка, вул. Щербакова,5: **1.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430009, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **2.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430012, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **3.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430013, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **4.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430014, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **5.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430016, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **6.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430011, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **7.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430015, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **8.** Вежа абсорбційна, (під розбирання), № 0002430055, початкова ціна продажу - 16275,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 813,75грн. **9.** Скрубер ежекційний, (під розбирання), № 0002410248, початкова ціна продажу - 25504,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1275,20грн. **10.** Скрубер ежекційний, (під розбирання), № 0002420007, початкова ціна продажу - 25504,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1275,20грн. **11.** Скрубер ежекційний, (під розбирання), № 0002420008, початкова ціна продажу - 25504,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1275,20грн. **12.** Скрубер ежекційний, (під розбирання), № 0002430042, початкова ціна продажу - 25504,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1275,20грн. **13.** Скрубер ежекційний, (під розбирання), № 0002430043, початкова ціна продажу -34687,00грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 1734,35грн.

Фіксовані умови конкурсу:

1. Учасник не повинний мати заборгованості по боргах та зборах, що буде підтверджуватися довідкою з обох організацій (ПФУ та ДПІ).
2. Право власності повинно переходити після повної сплати ціни, визначеної за результатами конкурсу.
3. Демонтаж та вивіз матеріалів, здійснюється за рахунок переможця конкурсу.
4. Переможець конкурсу зобов'язаний мати ліцензію на проведення будівельно - монтажних робот.
5. Переможець конкурсу повинен забезпечити дотримання правил техніки безпеки та санітарно - екологічних норм згідно діючому законодавству України.
6. Переможцю конкурсу забороняється продаж об'єкта на строк розбирання до моменту повного розрахунку за придбаний об'єкт.
7. Переможець конкурсу повинен після укладення договору купівлі-продажу сплатити суму придбаного майна у встановлені строки з урахуванням ПДВ.
8. Переможець конкурсу, який відмовився від підпису протоколу, договору, або в строк не сплатив вартість придбаного майна зобов'язаний сплатити неустойку підприємству - боржнику у розмірі 20% від покупної ціни майна.
9. При нотаріальному посвідченні договору купівлі - продажу витрати несе Переможець конкурсу.

З технічною характеристикою майна можна ознайомитись у керуючого санацією.

Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00грн. перераховуються на р/р 260077397 в ДОД АППБ "Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. строк надання заяв 10 календарних днів з дати публікації в газеті до 16.00 год. 27 березня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 10 календарних днів з дати публікації інформації 28 березня 2006р., у Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 14-00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з керуючим санації ДП "Горлівський хімічний завод". Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) Постановою від 28.02.2006 року по справі № 6/15-8/30 Товариство з обмеженою відповідальністю «Інкруст» (79000, м. Львів — Рудно, вул. Л. Українки,7, код ЄДРПОУ № 20803511) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ № 271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б, кв. 3).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня виходу оголошення.

Печатки, штампи, установчі документи, статут, свідоцтво про реєстрацію, свідоцтво платника ПДВ ТзОВ «Інкруст» втрачено, вважати недійсними.

Господарським судом Запорізької області визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 16.01.06 р по справі №21/13 - **Фермерське господарство „Аллегро"**, розташоване за адресою: 71632, Запорізька область, м. Дніпрорудне, вул. Запорізька, 4 (код ЄДРПОУ 13629417);

2) постановою від 21.02.06 р. по справі №21/25/06 - **ТОВ "Профдезинфекція"**, розташоване за адресою: 71503, м. Енергодар, вул.. Комсомольська, 16 (код ЄДРПОУ - 13638827).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кравченко Р.М., ліцензія АА №783025. (71500, Запорізька область, м. Енергодар, вул. Скіфська, 18, кв. 17, а/с 42).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення

Постановою Господарського суду Дніпропетровської обл. (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 23.02.06 р. по справі Б 40/150/05 Районне комунальне підприємство «Апостоловський комбінат комунальних підприємств», код 03341575 (53800, м. Апостолово Дніпропетровської обл., вул. К. Маркса, 11а) визнано банкрутом.

Ліквідатором по справі призначений Шмаль Володимир Григорович, ліцензія АА № 630010 від 05.11.03 р. (53210, м. Нікополь, Дніпропетровська обл., вул. Героїв Чорнобиля, 61/18, тел. (05662) 2-33-26.

Філія "Хмельницький аукціонний центр" повідомляє Вам , що в оголошенні , розміщенному в газеті № 9 (137) від 12.03.2006 р. про аукціон з продажу пакету акцій ЗАТ " Агрохім" (код ЄДРПОУ 05491422) , що належить банкруту ВАТ " Агропослуги" слова " ...керуючий санацією..." слід читати : "... арбітражний керуючий ...".

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 02.03.2006р. у справі № 216/2б-2005 Товариство з обмеженою відповідальністю «Агропромислова компанія «Украгро» (адреса: 07800, Київська область, смт. Бородянка, вул. Леніна, 361, код ЄДРПОУ 32430756, р. № 26000544717001 в Філії «Розрахунковий центр» ЗАТ КБ «Приватбанк» м. Київ, МФО 320649; № 2600900049901 в Філії «КМД» АТ «Індекс-банк», МФО 300818) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, м. Київ, вул. С. Хохлових, 6-Б, кв. 31, ліцензія АА № 779172 від 26.07.04 р.).

Правління ВАТ «Козятинхліб»

Повідомляє, що загальні звітні збори акціонерів товариства відбудуться 5 травня 2006 р. о 10 годині ранку у приміщенні залу засідань підприємства за адресою: м. Козятин, вул. Червоноармійська, 72.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 2005 рік.
2. Звіт голови наглядової ради товариства за підсумками роботи за 2005 рік.
3. Затвердження висновків ревізійної комісії за річним балансом за 2005 рік.
4. Про виплату дивідендів по наслідкам роботи господарської діяльності товариства в 2005 році.
5. Переобрання члена правління.
6. Затвердження рішень правління.

Реєстрація учасників зборів: 5 травня 2006 р. з 9-00 години за місцем проведення загальних зборів.

Для участі в зборах акціонерів повинні мати при собі документи, що посвідчують особу, представникам належним чином оформлене доручення.

Правління.

КУРІНЬ

СУБОТА, 18 БЕРЕЗНЯ 2006 ■ № 50 (3800)

У вихідні в Україні хмарно з проясненнями. 18 березня невеликий мокрий сніг і дощ, 19-го без істотних опадів. Місцями туман. Вітер змінних напрямків, 3—5 м/с. Температура на півдні вночі від 2° морозу до 3° тепла, вдень 4—9° тепла, у Криму до 11° тепла; на решті території вночі від 4° морозу до 1° тепла, вдень 0—5° тепла (на високогір'ї Карпат вночі 6—11° морозу, вдень 0—5° морозу). На Закарпатті: 18 березня невеликий сніг та дощ, 19-го без істотних опадів. Температура вночі 0—5° морозу, вдень 4—9° тепла

ЦЬОГО ДНЯ

18 БЕРЕЗНЯ

■ *1856. Підписано Паризький мир, який завершив Кримську війну. Чорне море оголошувалось нейтральним, Росії й Туреччині заборонялось мати на ньому військові флоти.*
■ *1871. У Парижі розпочалось народне повстання — Паризька комуна.*
■ *1876. Народився актор і режисер Йосип Стадник. У 1913-39 організував на Західній Україні кілька мандрівних театрів.*
■ *1911. Народився поет Любомир Дмитерко.*
■ *1921. Придушення Кронштадтського заколоту.*
■ *1965. Космонавт Олексій Леонов уперше в історії здійснив вихід у відкритий космос.*

■ «ГЕНІАЛЬНІ» ФРАЗИ

☞ *«Ці хвороби, ці болячки поки що зайняті нашими батьками. Але скоро вони звільняться і всерйоз візьмуться за нас!»*
Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Ловись, виборцю, не барись...

Астрологічний прогноз на період з 1 по 26 березня

ОВЕН. Знайомлячись із передвиборними програмами партій та кандидатів, здебільшого витріщатиметься на них, як баран на нові ворота. Зрештою, тяжко зітхнувши: «Паршива вівця всю отару паскудить», із задоволенням викреслить у бюлетені геть усіх запропонованих претендентів.

ТЕЛЕЦЬ. Під час передвиборної кампанії трохи відчуватиме себе власником золотого теляти, щедро обіцяного йому кандидатами в депутати. Втім, навчений минулими виборами, у відповідь на всі обіцянки-запевнення зітхатиме й посилатиметься на народну мудрість: «Дай Боже нашому теляті вовка з'їсти».

БЛИЗНЯТА. Зроблять несподіваний висновок: програми кандидатів, виявляється, схожі одна на одну, мов дві краплі води, якою насичені по вінця. А вислуховуючи звинувачення одне одного в корупції, використанні адмінресурсу та фальсифікації виборів, не виключено, мимоволі бурмотітимуть: «Обоє рябоє...»

РАК. Давно переконаний, що чекати виконання обіцяного попередниками нинішніх кандидатів доведеться, аж поки рак свисне. Саме тому до цьогорічних виборів поставиться досить скептично і практично — задкуватиме від пропагандистсько-агітаційних закликів із пресівною швидкістю обертання Землі навколо Сонця — 29,76 км/сек.

ЛЕВ. Триматиме хвіст трубою, навіть незважаючи на те, що левову частку вільного часу витрачатиме на вигрібання з поштової скриньки численних передвиборних агіток. Також здати трохи гарчатиме на виборозаклопотаний телевізор. За кілька днів до голосування, вислухавши виступ одного з партійних лідерів, може згадати приказку «Лев — цар звірів, а боїться комарів».

ДІВА. Вперто відбрикуватиметься від сватів з політпартій та блоків, які наввперебій розхвалюють своїх женихів. Лукаво удаватиме, що вагається, і сором'язливо колупатиме піч. Насправді ж терпляче чекатиме того моменту, коли, опинившись наодинці з бюлетенем, можна буде піднести гарбуза найнадокучливішому і найосоружнішому претендентові.

ТЕРЕЗИ. Дуже прискіпливо зважуватимуть можливості того чи іншого кандидата в депутати, однак так і не зможуть зупинити свій вибір на комусь із них. Натомість після порівняння самого себе з учасниками виборчих перегонів з'явиться запізніле бажання спробувати й власні сили на поприщі здобування депутатського мандату.

СКОРПІОН. Спершу дуже бідкатиметься й перейматиметься долею кандидатів у депутати, які нагадують йому павуків у банці. Та перегодя, знавіснівши від набридлої й агресивної політичної реклами, ладен буде кусати всіх, хто бодай словом прохопиться про навколовиборчі події.

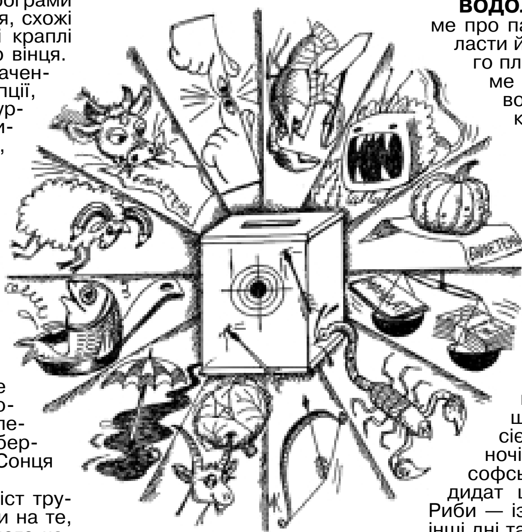
СТРІЛЕЦЬ. У цей непростий період весь час відчуватиме себе мішенню, в яку спрямовані передвиборні стріли — обіцянки кандидатів покласти край усім негараздам і різко поліпшити все і вся. Здебільшого ці стріли летітимуть мимо, тобто в «молоко». Проте в якийсь момент, мабуть, таки дістануть, і тому від емоційного вигуку «Перестріляв би всіх!..» він не застрахований.

КОЗЕРІГ. Матиме дуже гостру, як ріг, дискусію, в якій візьметься доводити, що користі з кандидата Н. — як з козла молока. Опонент попадеться з упертих і, навпаки, наполягатиме, що голосувати за Н. Н. і забезпечувати його депутатським мандатом та недоторканністю — все одно, що поставити того ж козла капусту стерегти.

ВОДОЛІЙ. Спершу мріятиме про парасольку, потім про ласти й маску для підводного плавання, а тоді хотітиме акваланг і навіть підводний човен. Бо тільки з допомогою цих речей можна пристояти дев'ятому валу води в передвиборних програмах партій та блоків. Крім того ризикує бути облитим не тільки водою, а й помиями.

РИБИ. Вивчивши списки кандидатів у депутати, відразу пірнуть у невеселі роздуми, що межують із депресією. Якоїсь безсонної ночі прийдуть до філософського висновку: «Кандидат шукає, де краще, а Риби — із них найкращого» В інші дні та ночі часто з'являтиметься нав'язливе марево — претендентн на мандат із вудками та підсаками в руках та примовлянням: «Ловись, виборцю, не барись...»

Дуже залежний від 26 березня астролог
Павло КУЩ.
Малюнок не менш залежного
Миколи КАПУСТИ.

■ СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Версії

Все створив Бог, а богиня у цей час, мабуть, читала газету.

Дивись не переплутай!

Для ідіотів існують психлікарні, для постмодерністів — творчі спілки.

Олександр ПЕРЛЮК.

■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Депутатської недоторканності насправді нема: обранець обранцеві може заїхати в пику.***
☞ ***Сучасна висока культура — це коли всі сидять біля телевізора, без лайки і випивки.***
☞ ***Що руками зроблено, те руками й підробляється.***
☞ ***Русь-Україна знов прикрила Європу від татарської навали. Тепер — газової...***
☞ ***У нормальній країні від чергових виборів майже нічого не залежить.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Головний біль

Юрій Луценко, міністр внутрішніх справ:
— Я й далі битимуся головою в стіну і врешті-решт її проб'ю.
Від чергового:
— *Пожалійте свою голову! Ви тільки уявіть собі, скільки тепер охочих виступити в ролі стіни!*

Формуємо пельмені чи ліпимо уряд?

Юлія Тимошенко (про Юрія Єханурова):
— Отож я бажаю йому перемогти в усіх світових конкурсах з ліплення пельменів на швидкість, а справами формування уряду, я думаю, все-таки займатиметься інші.

Від чергового:
— *Якщо ви так формуватимете, як він ліпить, то боюся, що пельмені в нас знову вийдуть без м'яса...*

Усе пішло від інтелігенції

Віктор Янукович:
— Але головна мета нашої з вами зустрічі — це почути вашу думку про ситуацію в країні, тому що інтелігенція — це та частина суспільства, що фільтрує, формує його ідеї.

Від чергового:
— *Усе фільтрувати, в тому числі й базар, — це, безумовно ж, ідея, почута вами на зустрічі з інтелігенцією?*

Хочуть, як удома

Віктор Ющенко:
— Росію завжди буде цікавити те, що є в нас, але немає в Росії. Україну буде завжди цікавити те, що є в Росії, але немає вдома...
Від чергового:
— *Перед тим як сідати на гру з Росією на інтерес, треба спитати себе: у мене що, не всі дома?*

Весняне загострення

Віктор Черномирдін, посол Росії в Україні:
— Як тільки в Україні вибори наближаються, одні й ті ж проблеми у декого в головах загострюються — мова, флот...
Від чергового:
— *Парадокс: усе, що ви сказали ТАК, свербить, саме в НЕ ТАК!*

Дуель з пам'яттю

Юрій Соломатін, народний депутат України (КПУ):
— Влада втрачає свої моральні підстави для існування. У таких випадках гусари стрілялися, а прокурори йшли у відставку...
Від чергового:
— *Ви все переплутали! Прокурори йшли у відставку саме в тих випадках, коли гусари, перед тим як стрілятися, писали: «Прошу вважати мене комуністом!»*

Мал. Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописів не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.
Зам. 040

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 1063

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos